

Επίσημη Εφημερίδα C 246

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

53ο έτος
11 Σεπτεμβρίου 2010

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 246/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 234 της 28.8.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2010/C 246/02

Υπόθεση C-271/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15 Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Ιδιωτική ασφάλιση γήρατος των δημοτικών υπαλλήλων — Απευθείας σύναψη συμβάσεων, χωρίς διαγωνισμό, με ασφαλιστικούς οργανισμούς προκαθορισμένους με συλλογική σύμβαση συναφθείσα μεταξύ των κοινωνικών εταίρων)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2010/C 246/03	Υπόθεση C-573/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Μέτρα μεταφοράς) 3
2010/C 246/04	Υπόθεση C-577/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rijksdienst voor Pensioenen κατά Elisabeth Brouwer (Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Μεθοριακοί εργαζόμενοι — Υπολογισμός συντάξεων) 3
2010/C 246/05	Υπόθεση C-582/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 169 έως 171 — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Επιστροφή του φόρου — Υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι εντός της ΕΕ — Ασφαλιστικές πράξεις — Χρηματοοικονομικές πράξεις) 4
2010/C 246/06	Υπόθεση C-40/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Astra Zeneca UK Limited κατά Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1 — Έννοια των «παροχών υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας» — Κουπόνια εκπτώσεως χορηγούμενα από εταιρία στους υπαλλήλους της ως μέρος των αποδοχών τους) 4
2010/C 246/07	Υπόθεση C-54/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Γεωργία — Κοινή οργάνωση της αμπελοοικονομικής αγοράς — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή των αμπελώνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1493/1999 — Καθορισμός της οριστικής κατανομής των κονδυλίων που χορηγούνται στα κράτη μέλη — Κανονισμός (ΕΚ) 1227/2000 — Άρθρο 16, παράγραφος 1 — Προθεσμία — Επιτακτικός χαρακτήρας] 5
2010/C 246/08	Υπόθεση C-70/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser κατά Landesregierung Vorarlberg (Συμφωνία μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μίσθωση κυνηγετικής εκτάσεως — Περιφερειακός φόρος — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως) 5
2010/C 246/09	Υπόθεση C-74/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionsservice GmbH, πρώην ThyssenKrupp Industrieservice GmbH κατά Berlaymont 2000 SA (Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 24 — Λόγοι αποκλεισμού — Υποχρέωση καταβολής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, φόρων και λοιπών τελών — Υποχρέωση εγγραφής εργοληπτών επί ποινή αποκλεισμού — «Επιτροπές εγγραφών» και αρμοδιότητές τους — Έλεγχος του κύρους πιστοποιητικών εκδιδόμενων από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους μέλους εγκαταστάσεως των αλλοδαπών διαγωνιζομένων) 6
2010/C 246/10	Υπόθεση C-151/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) κατά Ayuntamiento de La Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal (Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Εκπρόσωποι προσωπικού — Αυτονομία της μεταβιβαζόμενης οικονομικής οντότητας) 6

2010/C 246/11	Υπόθεση C-188/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku κατά Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, anciennement Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — ΦΠΑ — Δικαίωμα εκπτώσεως — Μείωση του ποσού του δικαιώματος εκπτώσεως σε περίπτωση παραβάσεως της υποχρεώσεως χρησιμοποίησης ταμειακής μηχανής καταγραφής) 7
2010/C 246/12	Υπόθεση C-189/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/24/EK — Προστασία της ιδιωτικής ζωής — Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο) 8
2010/C 246/13	Υπόθεση C-214/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Anheuser-Busch, Inc., κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Budějovický Budvar, národní podnik [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος BUDWEISER — Ανακοπή — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά διεθνή σήματα BUDWEISER και Budweiser Budvar — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του ίδιου κανονισμού — «Έγκαιρη» προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων — Πιστοποιητικό ανανέωσης του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94] 8
2010/C 246/14	Υπόθεση C-234/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteministeriet κατά DSV Road A/S [Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 204, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 859 — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης — Εγκεκριμένος αποστολέας — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Έγγραφο διαμετακόμισης για ανύπαρκτα εμπορεύματα] ... 9
2010/C 246/15	Υπόθεση C-248/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments (Λετονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pakora Pluss SIA κατά Valsts ieņēmumu dienests (Πράξη Προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Τελωνιακή ένωση — Μεταβατικά μέτρα — Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία με απαλλαγή από δασμούς — Εμπορεύματα ευρισκόμενα, κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Λετονίας, στο στάδιο της μεταφοράς εντός της διευρυμένης Κοινότητας — Διατυπώσεις εξαγωγής — Εισαγωγικοί δασμοί — ΦΠΑ) 9
2010/C 246/16	Υπόθεση C-256/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Puttucker κατά Guillermo Vallés Pérez [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα — Αναγνώριση και εκτέλεση] 10
2010/C 246/17	Υπόθεση C-354/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gaston Schul BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 33 — Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων — Περιλαμβάνονται οι τελωνειακοί δασμοί — Όρος παραδόσεως «Delivered Duty Paid») 11

2010/C 246/18	Υπόθεση C-368/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Baranya Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pannon Gép Centrum Kft κατά ΑΡΕΗ Közpointi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály, (Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση περί απώλειας του δικαιώματος εκπτώσεως λόγω εσφαλμένου στοιχείου του τιμολογίου) 11	11
2010/C 246/19	Υπόθεση C-371/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Isaac International Limited [Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 212α — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 292 — Κανονισμός (ΕΚ) 88/97 — Άρθρο 14 — Δασμός αντιντάμπινγκ — Πλαίσια ποδηλάτων] 12	12
2010/C 246/20	Υπόθεση C-377/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του commerce de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Françoise-Éléonor Hanssens-Ensch (υπό την ιδιότητά της ως συνδίκου πτωχεύσεως της Aгенor SA) κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάζει αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Αγωγή για κάλυψη παθητικού υπό την έννοια του άρθρου 530, παράγραφος 1, του code des sociétés belge — Αγωγή ασκηθείσα από σύνδικο πτωχεύσεως ανώνυμης εταιρίας κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων να εκδικάζουν τέτοια αγωγή) 13	13
2010/C 246/21	Υπόθεση C-512/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/66/ΕΚ — Ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές, καθώς και απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη) 13	13
2010/C 246/22	Υπόθεση C-513/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/66/ΕΚ — Ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές καθώς και απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο) 14	14
2010/C 246/23	Υπόθεση C-515/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/21/ΕΚ — Διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο) 14	14
2010/C 246/24	Υπόθεση C-6/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/46/ΕΚ — Εταιρικό δίκαιο — Ετήσιοι και ενοποιημένοι λογαριασμοί εταιριών — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ή κοινοποιήσεως των εθνικών μέτρων μεταφοράς) 14	14
2010/C 246/25	Υπόθεση C-8/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/46/ΕΚ — Ετήσιοι και ενοποιημένοι λογαριασμοί των εταιριών — Ελληνής μεταφορά της οδηγίας κατά την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας) 15	15

2010/C 246/26	Υπόθεση C-19/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμοί (ΕΚ) 273/2004 και 111/2005 — Πρόδρομοι ουσιών των ναρκωτικών — Έλεγχος και εποπτεία στο εσωτερικό της Ένωσης — Παρακολούθηση του εμπορίου μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών — Κυρώσεις] 15	15
2010/C 246/27	Υπόθεση C-35/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/21/ΕΚ — Προστασία του περιβάλλοντος — Διαχείριση των αποβλήτων — Εξόρυξη — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δικαιο) 16	16
2010/C 246/28	Υπόθεση C-254/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαΐου 2010 το Centre de Coordination Carrefour SNC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-94/08, Centre de Coordination Carrefour SNC κατά Επιτροπής 16	16
2010/C 246/29	Υπόθεση C-262/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 27 Μαΐου 2010 — Döhler Neuenkirchen GmbH κατά Hauptzollamt Oldenburg 17	17
2010/C 246/30	Υπόθεση C-275/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουνίου 2010 — Residex Capital IV CV κατά Gemeente Rotterdam 18	18
2010/C 246/31	Υπόθεση C-277/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien στις 3 Ιουνίου 2010 — Martin Luksan κατά Petrus van der Let 18	18
2010/C 246/32	Υπόθεση C-284/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Ιουνίου 2010 — Telefónica de España S.A κατά Administración del Estado 19	19
2010/C 246/33	Υπόθεση C-285/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Ιουνίου 2010 — Campsa Estaciones de Servicio, S.A. κατά Administración del Estado 20	20
2010/C 246/34	Υπόθεση C-288/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Βέλγιο) στις 2 Ιουνίου 2010 — Wamo BVBA κατά JBC NV και Modemakers Fashion NV 20	20
2010/C 246/35	Υπόθεση C-289/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουνίου 2010 η European Dynamics SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-50/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 20	20
2010/C 246/36	Υπόθεση C-301/10: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας 21	21
2010/C 246/37	Υπόθεση C-303/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Ιουνίου 2010 — Administración General del Estado κατά Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE) 22	22

2010/C 246/38	Υπόθεση C-304/10: Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	22
2010/C 246/39	Υπόθεση C-307/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Εντεταλμένος Δικαστής από τον Lord Chancellor (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Ιουνίου 2010 — The Chartered Institute of Patent Attorneys κατά Registrar of Trade Marks	23
2010/C 246/40	Υπόθεση C-308/10 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 29 Ιουνίου 2010 η Union Investment Privatfonds GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2010 στην υπόθεση T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια, υποδείγματα), έτερος διάδικος: Unicre-Cartão International De Crédito SA	23
2010/C 246/41	Υπόθεση C-311/10: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	24
2010/C 246/42	Υπόθεση C-314/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal De Première Instance de Liège (Βέλγιο) στις 30 Ιουνίου 2010 — Hubert Pagnoul κατά État belge — SPF Finances	24
2010/C 246/43	Υπόθεση C-317/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουλίου 2010 η Union Investment Privatfonds GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-303/06 και T-337/06, UniCredito Italiano SpA κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Union Investment Privatfonds GmbH	25
2010/C 246/44	Υπόθεση C-318/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation στις 2 Ιουλίου 2010 — SIAT SA κατά État belge	26
2010/C 246/45	Υπόθεση C-319/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουλίου 2010 — X κατά Inspecteur der Belastingdienst/Y	26
2010/C 246/46	Υπόθεση C-320/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουλίου 2010 — X κατά Inspecteur der Belastingdienst P	27
2010/C 246/47	Υπόθεση C-321/10: Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	28
2010/C 246/48	Υπόθεση C-322/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Ιουλίου 2010 — Medeva BV κατά Comptroller-General of Patents	28
2010/C 246/49	Υπόθεση C-327/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresní Soud Cheb στις 5 Ιουλίου 2010 — Hypoteční banka, a.s. κατά Udo Mike Lindner	29
2010/C 246/50	Υπόθεση C-334/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 12 Ιουλίου 2010 — X κατά Staatssecretaris van Financiën	30

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2010/C 246/51	Υπόθεση C-340/10: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας	30
2010/C 246/52	Υπόθεση C-346/10: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	31
2010/C 246/53	Υπόθεση C-347/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιουλίου 2010 — A. Salemink κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)	32
2010/C 246/54	Υπόθεση C-348/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 9 Ιουλίου 2010 — SIA Norma-A και SIA Dekom κατά Ludzas novada dome	32
2010/C 246/55	Υπόθεση C-350/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 12 Ιουλίου 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj	33
2010/C 246/56	Υπόθεση C-353/10: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	33
2010/C 246/57	Υπόθεση C-354/10: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	34
2010/C 246/58	Υπόθεση C-355/10: Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	34
2010/C 246/59	Υπόθεση C-356/10: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας	35
2010/C 246/60	Υπόθεση C-374/10: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας	35

Γενικό Δικαστήριο

2010/C 246/61	Υπόθεση T-165/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Confecções Sanfertús (TORO) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης)	36
2010/C 246/62	Υπόθεση T-271/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2010 — Η κατά Συμβουλίου κ.λπ. (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Εθνικός υπάλληλος αποσπασμένος στην Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη — Απόφαση περί ανατοποθετήσεως και υποβιβασμού κατά βαθμό — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη επείγοντος)	36
2010/C 246/63	Υπόθεση T-297/10: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — DBV κατά Επιτροπής	37

2010/C 246/64	Υπόθεση T-300/10: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής ...	37
2010/C 246/65	Υπόθεση T-303/10: Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2010 — Wam κατά Επιτροπής	38
2010/C 246/66	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-440/07, T-465/07 και T-1/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 — Huta Buczek κ.λπ. κατά Επιτροπής	39
2010/C 246/67	Υπόθεση T-499/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2010 — Βουλγαρία κατά Επιτροπής	39

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2010/C 246/68	Υπόθεση F-126/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Magazzu κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Έκτακτοι υπάλληλοι που διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού δημοσιευθέντος πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Κεκτημένα δικαιώματα — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρα 2, 5 και 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)	40
2010/C 246/69	Υπόθεση F-130/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Sotgia κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Έκτακτοι υπάλληλοι που διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)	40
2010/C 246/70	Υπόθεση F-17/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Wybranowski κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα — Αξιολόγηση της προφορικής δοκιμασίας — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/60/06 — Αιτιολογία — Αρμοδιότητες της εξεταστικής επιτροπής — Εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων)	41
2010/C 246/71	Υπόθεση F-37/10: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2010 — Στρατάκης κατά Επιτροπής	41
2010/C 246/72	Υπόθεση F-46/10: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2010 — AD κατά Επιτροπής	41
2010/C 246/73	Υπόθεση F-48/10: Προσφυγή/αγωγή της 22ας Ιουνίου 2010 — Z κατά Δικαστηρίου	42
2010/C 246/74	Υπόθεση F-51/10: Προσφυγή/αγωγή της 1ης Ιουλίου 2010 — Bermejo Garde κατά EOKΕ	42
2010/C 246/75	Υπόθεση F-54/10: Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Verheyden κατά Επιτροπής	43
2010/C 246/76	Υπόθεση F-55/10: Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Μοσχονάκη κατά Επιτροπής	43
2010/C 246/77	Υπόθεση F-56/10: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Hecq κατά Επιτροπής	43

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2010/C 246/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 234 της 28.8.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 221 της 14.8.2010

EE C 209 της 31.7.2010

EE C 195 της 17.7.2010

EE C 179 της 3.7.2010

EE C 161 της 19.6.2010

EE C 148 της 5.6.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της
15 Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-271/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και
2004/18/ΕΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Ιδιωτική
ασφάλιση γήρατος των δημοτικών υπαλλήλων —
Απευθείας σύναψη συμβάσεων, χωρίς διαγωνισμό, με
ασφαλιστικούς οργανισμούς προκαθορισμένου με
συλλογική σύμβαση συναφθείσα μεταξύ των κοινωνικών
εταίρων)

(2010/C 246/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και
D. Kukovec)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M.
Lumma και N. Graf Vitzthum)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι:
B. Weis Fogh και C. Pilgaard Zinglersen), Βασίλειο της Σουηδίας
(εκπρόσωποι: A. Falk και A. Engman)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 8 σε συν-
δυασμό με τους τίτλους III έως VI, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του
Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των
διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209,
σ. 1) και του άρθρου 20 σε συνδυασμό με τα άρθρα 23 έως 55,
της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των δια-
δικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και
υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Πρακτική τοπικών αρχών και
δημοτικών επιχειρήσεων που συνίσταται στην απευθείας σύναψη

συμβάσεων που αφορούν συλλογικά προγράμματα συνταξιοδότη-
σης, χωρίς την προκήρυξη διαγωνισμού για τη σύναψη δημόσιων
συμβάσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Λόγω της συνάψεως, χωρίς να προηγηθεί διαγωνισμός σε επί-
πεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμβάσεων ασφαλίσεως γήρατος
μεταξύ, αφενός, των οργανισμών ή των επιχειρήσεων που
ορίζονται στο άρθρο 6 της συλλογικής συμβάσεως σχετικά
με τη μετατροπή μέρους των αποδοχών των δημοτικών υπαλ-
λήλων σε εισφορές σε επαγγελματικό σύστημα ασφαλίσεως
γήρατος (Tarifvertrag zur Entgeltumwandlung für Arbeitnehmer
im Kommunalen öffentlichen Dienst), και, αφετέρου, δημοτικών
αρχών ή επιχειρήσεων που αριθμούσαν πλέον των 4 505
εργαζομένων για το 2004, δημοτικών αρχών ή επιχειρήσεων
που αριθμούσαν πλέον των 3 133 εργαζομένων για το 2005
καθώς και δημοτικών αρχών ή επιχειρήσεων που αριθμούσαν
πλέον των 2 402 εργαζομένων για το 2006 και το 2007, η
Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρε-
ώσεις που υπείχε έως τις 31 Ιανουαρίου 2006 από τις διατά-
ξεις του άρθρου 8 και τις διατάξεις των τίτλων III έως VI της
οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992,
για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμ-
βάσεων υπηρεσιών, και τις υποχρεώσεις που υπέχει μετά την
1η Φεβρουαρίου 2006 από τις διατάξεις των άρθρων 20 και
23 έως 55 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινο-
βουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί
συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων
έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της
Γερμανίας, το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουη-
δίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-573/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Μέτρα μεταφοράς)

(2010/C 246/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και G. Fiengo)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 και 18 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202) — Πλημμελής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη — Παρεκκλίσεις — Προϋποθέσεις

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας για τη μεταφορά στην ιταλική έννομη τάξη της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, ρύθμιση που δεν συνάδει πλήρως με την οδηγία αυτή, εφόσον το σύστημα συμμορφώσεως προς το άρθρο 9 της οδηγίας δεν εξασφαλίζει ότι οι επιτρεπόμενες από τις αρμόδιες ιταλικές αρχές παρεκκλίσεις τηρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο αυτό, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 έως 7, 9 έως 11, 13 και 18 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rijksdienst voor Pensioenen κατά Elisabeth Brouwer

(Υπόθεση C-577/08) ⁽¹⁾

(Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Μεθοριακοί εργαζόμενοι — Υπολογισμός συντάξεων)

(2010/C 246/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rijksdienst voor Pensioenen

κατά

Elisabeth Brouwer

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeidshof te Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει για τον υπολογισμό της συντάξεως γήρατος μεθοριακών εργαζομένων χαμηλότερα πλασματικά και κατ' αποκοπήν ημερομίσθια για τις γυναίκες απ' ό,τι για τους άνδρες

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, απαγορεύει εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας, για την περίοδο 1984 έως 1994, ο υπολογισμός των συντάξεων γήρατος των γυναικών μεθοριακών εργαζομένων στηριζόταν, όσον αφορά όμοια εργασία ή εργασία της αυτής αξίας, σε πλασματικά ή κατ' αποκοπήν ημερομίσθια χαμηλότερα εκείνων των ανδρών μεθοριακών εργαζομένων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-582/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 169 έως 171 — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Επιστροφή του φόρου — Υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι εντός της ΕΕ — Ασφαλιστικές πράξεις — Χρηματοοικονομικές πράξεις)

(2010/C 246/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και M. Afonso)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: I. Rao και S. Hathaway, επικουρούμενοι από τον K. Lasok)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράβαση των άρθρων 169, 170 και 171 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας (ΕΕ L 326, σ. 40) — Εθνική νομοθεσία που δεν επιτρέπει την επιστροφή του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών για ορισμένες ασφαλιστικές και χρηματοοικονομικές πράξεις υποκειμένων στον φόρο που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Κοινότητας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 21.03.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Astra Zeneca UK Limited κατά Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Υπόθεση C-40/09) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 2, σημείο 1 — Έννοια των «παροχών υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας» — Κουπόνια εκπτώσεως χορηγούμενα από εταιρία στους υπαλλήλους της ως μέρος των αποδοχών τους)

(2010/C 246/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Astra Zeneca UK Ltd

κατά

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, 6 παράγραφος 2, στοιχείο β', και 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έννοια της παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας — Κουπόνια εκπτώσεως διατιθέμενα σε μισθωτό σύμφωνα με τη σύμβασή του εργασίας και χαρακτηριζόμενα, για ένα μέρος της αξίας τους, ως αποδοχές

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχει την έννοια ότι η παράδοση κουπονιών εκπτώσεως από εταιρία, η οποία απέκτησε τα εν λόγω κουπόνια σε τιμή περιλαμβάνουσα φόρο προστιθέμενης αξίας, προς τους υπαλλήλους της έναντι της εκ μέρους τους παρατήσεως από μέρος των αποδοχών τους σε χρήμα συνιστά παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας κατά την έννοια αυτής της διατάξεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-54/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Γεωργία — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση και τη μετατροπή των αμπελώνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1493/1999 — Καθορισμός της οριστικής κατανομής των κονδυλίων που χορηγούνται στα κράτη μέλη — Κανονισμός (ΕΚ) 1227/2000 — Άρθρο 16, παράγραφος 1 — Προθεσμία — Επιτακτικός χαρακτήρας]

(2010/C 246/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Μ. Τασσοπούλου)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ε. Τσερέπα-Lacombe και F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2008, T-339/06, Ελλάδα κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/669/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2006, περί καθορισμού της οριστικής κατανομής των κονδυλίων που χορηγούνται στα κράτη μέλη για το οικονομικό έτος 2006, όσον αφορά ορισμένο αριθμό εκταρίων, για την αναδιάρθρωση και μετατροπή αμπελώνων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2006) 4348] (ΕΕ L 275, σ. 62), κατά το μέτρο που καθορίζει τον αριθμό των εκταρίων και κατανέμει οριστικά τα κονδύλια όσον αφορά την Ελλάδα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alexander Hengartner, Rudolf Gasser κατά Landesregierung Vorarlberg

(Υπόθεση C-70/09) ⁽¹⁾

(Συμφωνία μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Μίσθωση κυνηγετικής εκτάσεως — Περιφερειακός φόρος — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2010/C 246/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alexander Hengartner, Rudolf Gasser

κατά

Landesregierung Vorarlberg

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 43 ΕΚ — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Θήρα ασκούμενη ως άθλημα και χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό — Πώληση θηραμάτων για την κάλυψη μέρους των δαπανών της θήρας — Έλλειψη κερδών

Διατακτικό

Οι διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, δεν εμποδίζουν να επιφυλάσσεται σε υπήκοο ενός των συμβαλλομένων μερών, στο έδαφος του άλλου συμβαλλομένου μέρους, υπό την ιδιότητά του ως αποδέκτη υπηρεσιών, μεταχείριση διαφορετική από αυτή που επιφυλάσσεται στα πρόσωπα που έχουν την κύρια κατοικία τους στο εν λόγω έδαφος, στους πολίτες της Ενώσεως καθώς και στα πρόσωπα που εξομοιώνονται προς αυτούς δυνάμει του δικαίου της Ενώσεως, όσον αφορά την επιβολή φόρου οφειλομένου για παροχή υπηρεσιών, όπως η διάθεση θηρευτικού δικαιώματος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, πρώην ThyssenKrupp Industrieservice GmbH κατά Berlaymont 2000 SA

(Υπόθεση C-74/09) ⁽¹⁾

(Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 24 — Λόγοι αποκλεισμού — Υποχρέωση καταβολής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, φόρων και λοιπών τελών — Υποχρέωση εγγραφής εργοληπτών επί ποινή αποκλεισμού — «Επιτροπές εγγραφών» και αρμοδιότητές τους — Έλεγχος του κύρους πιστοποιητικών εκδιδομένων από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κράτους μέλους εγκαταστάσεως των αλλοδαπών διαγωνιζομένων)

(2010/C 246/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, πρώην ThyssenKrupp Industrieservice GmbH,

κατά

Berlaymont 2000 SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Βέλγιο) — Ερμηνεία του άρθρου 24, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54) καθώς και των άρθρων 49 ΕΚ και 50 ΕΚ — Σύναψη δημοσίων συμβάσεων — Εθνική ρύθμιση η οποία παρέχει σε μια αναθέτουσα αρχή τη δυνατότητα, αφενός, να αποκλείσει έναν υποψήφιο επειδή αυτός δεν ζήτησε «εγγραφή» στο κράτος της εν λόγω αρχής, ακόμη και αν ο εν λόγω υποψήφιος υπέβαλε ισοδύναμα πιστοποιητικά που εκδόθηκαν από τις αρχές άλλου κράτους μέλους, και, αφετέρου, να υποβάλει τα πιστοποιητικά αυτά σε εξέταση του κύρους τους — Συμβατό της ρυθμίσεως αυτής με τις προαναφερθείσες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου

Διατακτικό

1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας εργοληπτική επιχείρηση με έδρα άλλο κράτος μέλος υποχρεούται, για τη συμμετοχή της σε δημόσιο διαγωνισμό στο κράτος μέλος της αναθέτουσας αρχής, να ζητήσει, στο κράτος μέλος αυτό, εγγραφή σχετικά με τη μη συνδρομή των απαριθμούμενων στο άρθρο 24, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου

1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, λόγων αποκλεισμού, υπό την προϋπόθεση ότι εξαιτίας της υποχρεώσεως αυτής δεν κωλύεται ούτε δυσχεραίνεται η συμμετοχή της επιχείρησης στον εν λόγω δημόσιο διαγωνισμό ούτε προκαλούνται υπέρμετρες διοικητικές φύσεως δαπάνες, και ότι αντικείμενο του διενεργούμενου ελέγχου είναι μόνον η επαγγελματική επάρκεια υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως.

2) Το δίκαιο της Ένωσης αποκλείει εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας ο έλεγχος των πιστοποιητικών, που χορηγούν σε εργοληπτική επιχείρηση άλλου κράτους μέλους οι οικονομικές υπηρεσίες και ασφαλιστικοί φορείς του κράτους μέλους αυτού, ανατίθεται σε υπηρεσία διαφορετική της αναθέτουσας αρχής εφόσον:

— η υπηρεσία αυτή συγκροτείται κατά πλειοψηφία από πρόσωπα οριζόμενα από τις επαγγελματικές οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων του κατασκευαστικού κλάδου της περιφέρειας στην οποία διεξάγεται ο σχετικός δημόσιος διαγωνισμός, και

— η ασκούμενη από αυτήν εξουσία συνίσταται σε ουσιαστικό έλεγχο του κύρους των εν λόγω πιστοποιητικών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 102 της 01.05.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) κατά Ayuntamiento de La Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

(Υπόθεση C-151/09) ⁽¹⁾

(Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Εκπρόσωποι προσωπικού — Αυτονομία της μεταβιβαζόμενης οικονομικής οντότητας)

(2010/C 246/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

κατά

Ayuntamiento de La Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων επιχειρήσεων — Υποχρέωση διατήρησης του καθεστώτος και των καθηκόντων των εκπροσώπων των εργαζομένων της επιχειρήσεως ή της εγκαταστάσεως που διατήρησε την αυτονομία της κατόπιν της μεταβιβάσεως — Έννοια της αυτονομίας

Διατακτικό

Μια μεταβιβαζόμενη οικονομική οντότητα διατηρεί την αυτονομία της, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, όταν οι εξουσίες που παραχωρούνται στους υπευθύνους της οντότητας αυτής, εντός των οργανωτικών δομών του εκχωρητή, ήτοι η εξουσία να οργανώνουν, κατά τρόπο σχετικώς ελεύθερο και ανεξάρτητο, την εργασία στο πλαίσιο της εν λόγω οντότητας για τη συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητάς της και, ειδικότερα, η εξουσία να διατάσσουν και να υποδεικνύουν, να απονέμουν καθήκοντα στους υφιστάμενους τους εργαζομένους της επίμαχης μονάδας όπως και να αποφασίζουν για τη χρήση των διαθέσιμων περιουσιακών στοιχείων χωρίς την άμεση παρέμβαση άλλων οργανωτικών δομών του εργοδότη, παραμένουν, κατ'ουσίαν, άθικτες στο πλαίσιο των οργανωτικών δομών του εκδοχέα.

Η απλή αντικατάσταση των τελικών προϊσταμένων δεν δύναται να θίξει αυτή καθαυτή την αυτονομία της μεταβιβαζόμενης οικονομικής οντότητας, εκτός εάν οι νέοι τελικοί προϊστάμενοι διαθέτουν εξουσίες που τους επιτρέπουν να οργανώνουν άμεσα τη δραστηριότητα των εργαζομένων της μονάδας και να υποκαθιστούν τους άμεσους προϊσταμένους αυτών των εργαζομένων στη λήψη αποφάσεων εντός της οικονομικής οντότητας.

(¹) EE C 167 της 18.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku κατά Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, anciennement Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Υπόθεση C-188/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — ΦΠΑ — Δικαίωμα εκπτώσεως — Μείωση του ποσού του δικαιώματος εκπτώσεως σε περίπτωση παραβάσεως της υποχρέωσης χρησιμοποίησης ταμειακής μηχανής καταγραφής)

(2010/C 246/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

κατά

Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, anciennement Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3), καθώς και των άρθρων 2, 10, παράγραφοι 1 και 2, 17, παράγραφοι 1 και 2, 27, παράγραφος 1, και 33, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Συμβιβαστό προς τις διατάξεις αυτές μιας εθνικής ρύθμισης που προβλέπει υποχρεωτική χρήση ταμειακής μηχανής καταγραφής για τις πωλήσεις από υποκειμένους στον ΦΠΑ σε μη υποκειμένους και τιμωρεί την παράβαση της υποχρέωσης αυτής με απώλεια του δικαιώματος εκπτώσεως για το 30 % του φόρου εισροών

Διατακτικό

- 1) Το κοινό σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως περιγράφεται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

και στα άρθρα 2 και 10, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και στο άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να περιορίζουν προσωρινά το ποσό του δικαιώματος εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου εισροών για τους υπόχρεους στον φόρο που δεν τήρησαν τη διατύπωση λογιστικής εγγραφής των πωλήσεων τους, υπό την προϋπόθεση ότι η προβλεπόμενη κύρωση τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.

- 2) Διατάξεις όπως οι διατάξεις του άρθρου 111, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί φόρου επί των αγαθών και των υπηρεσιών (*ustawa o podatku od towarów i usług*) της 11ης Μαρτίου 2004, δεν αποτελούν «ειδικά μέτρα παρεκκλίσεως» που σκοπούν την αποφυγή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/7.
- 3) Το άρθρο 33 της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/7, δεν εμποδίζει τη διατήρηση διατάξεων όπως είναι οι διατάξεις του άρθρου 111, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου του 2004 περί ΦΠΑ.

(¹) ΕΕ C 193 της 15.8.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-189/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/24/ΕΚ — Προστασία της ιδιωτικής ζωής — Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο)

(2010/C 246/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Balta και B. Schöfer)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl)

Παραεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως ή κοινοποιήσεως όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 105, σ. 54)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Anheuser-Busch, Inc., κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) Budějovický Budvar, národní podnik

(Υπόθεση C-214/09 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος BUDWEISER — Ανακοπή — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού — Προγενέστερα λεκτικά και εικονιστικά διεθνή σήματα BUDWEISER και Budweiser Budvar — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του ίδιου κανονισμού — «Εγκαιρη» προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων — Πιστοποιητικό ανανεώσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94]

(2010/C 246/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Anheuser-Busch Inc. (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και B. Goebel, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (εκπρόσωπος: K. Čermák, advokát)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαρτίου 2009, T-191/07, Anheuser-Busch, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή την οποία άσκησε η αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού λεκτικού σήματος «BUDWEISER», για προϊόντα της κλάσεως 32, κατά της αποφάσεως R 299/2006-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 20ής Μαρτίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών περί μη καταχώρισεως του εν λόγω σήματος στο πλαίσιο της ανακοπής που άσκησε ο δικαιούχος των διεθνών εικονιστικών και λεκτικών σημάτων «BUDWEISER» και «Budweiser Budvar», για προϊόντα των κλάσεων 31 και 32

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Anheuser-Busch Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skatteministeriet κατά DSV Road A/S

(Υπόθεση C-234/09) (¹)

[Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 204, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 859 — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης — Εγκεκριμένος αποστολέας — Γένεση τελωνειακής οφειλής — Έγγραφο διαμετακόμισης για ανύπαρκτα εμπορεύματα]

(2010/C 246/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skatteministeriet

κατά

DSV Road A/S

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Vestre Landsret — Ερμηνεία των άρθρων 1 και 4, σημεία 9 και 10, καθώς και των άρθρων 92, 96 και 204, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (EE L 302, σ. 1) — Εγκεκριμένος αποστολέας, ο οποίος από λάθος δημιούργησε δύο έγγραφα διαμετακομίσεως για την ίδια παρτίδα εμπορευμάτων στο νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακομίσεως (NSTI), χορηγώντας δύο διαφορετικούς κωδικούς κίνησης για την ίδια παρτίδα εμπορευμάτων — Γένεση τελωνειακής οφειλής λόγω αδυναμίας ολοκληρώσεως της διαδικασίας της κοινοτικής εξωτερικής διαμετακομίσεως δια της προσκομίσεως των εμπορευμάτων στο τελωνείο προορισμού — Επιβολή τελωνειακών δασμών επί εμπορευμάτων που δηλώθηκαν, χωρίς όμως να υπάρχουν

Διατακτικό

Το άρθρο 204, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 648/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε κατάσταση όπως η επίδικη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, κατά την οποία εγκεκριμένος αποστολέας δημιούργησε εκ λάθους δύο καθεστώτα εξωτερικής διαμετακομίσεως για ένα και το αυτό εμπόρευμα, όπου το υπεράριθμο καθεστώς, το οποίο αναφέρεται σε ανύπαρκτο εμπόρευμα, δεν μπορεί να προκαλέσει τη γένεση τελωνειακής οφειλής κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως.

(¹) EE C 205 της 29.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments (Λετονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pakora Pluss SIA κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-248/09) (¹)

[Πράξη Προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Τελωνειακή ένωση — Μεταβατικά μέτρα — Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία με απαλλαγή από δασμούς — Εμπορεύματα ευρισκόμενα, κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Λετονίας, στο στάδιο της μεταφοράς εντός της διευρυμένης Κοινότητας — Διατυπώσεις εξαγωγής — Εισαγωγικοί δασμοί — ΦΠΑ]

(2010/C 246/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts Administratīvo lietu departaments

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pakora Pluss SIA

κατά

Valsts ierēnumu dienests

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 4, σημείο 10, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), του άρθρου 448 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1), καθώς και της Πράξεως Προσχωρήσεως 2003, παράρτημα IV, κεφάλαιο 5, σημείο 1 — Εισαγωγή αυτοκινήτου διά θαλάσσης — Θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία κατ' απαλλαγή από δασμούς και άλλα τελωνειακά μέτρα εφαρμόζόμενα στα εμπορεύματα τα οποία, κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως, μεταφέρονταν εντός της διευρυμένης Κοινότητας, αφού είχαν υποβληθεί στις διατυπώσεις εξαγωγής

Διατακτικό

1) Το κεφάλαιο 5, σημείο 1, του παραρτήματος IV της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να ελεγχθεί εάν τηρήθηκαν οι οριζόμενες σε αυτό διατυπώσεις εξαγωγής, είναι αδιάφορο εάν πραγματοποιήθηκαν οι ενέργειες που προβλέπονται στο άρθρο 448 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2787/2000 της Επιτροπής, της 15 Δεκεμβρίου 2000, ακόμη και στην περίπτωση που έχει συνταχθεί δηλωτικό για τη μεταφορά.

2) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, και ο κανονισμός 2454/93, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2787/2000, έχουν εφαρμογή στα νέα κράτη μέλη από 1ης Μαΐου 2004, το καθενός όμως του κεφαλαίου 5, σημείο 1, του παραρτήματος IV της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση που δεν τηρήθηκαν οι οριζόμενες

στο εν λόγω κεφάλαιο διατυπώσεις εξαγωγής για εμπορεύματα ευρισκόμενα στο στάδιο της μεταφοράς εντός της διευρυμένης Κοινότητας κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως των εν λόγω κρατών μελών στην Ένωση.

3) Το άρθρο 4, σημείο 10, του κανονισμού 2913/92, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/97, έχει την έννοια ότι στους εισαγωγικούς δασμούς δεν περιλαμβάνεται ο ΦΠΑ που εισπράττεται για εισαγωγές αγαθών.

4) Σε περίπτωση εισαγωγής εμπορεύματος, η υποχρέωση καταβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας βαρύνει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα τα οποία ορίζονται ή αναγνωρίζονται από το κράτος μέλος εισαγωγής.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Purucker κατά Guillermo Vallés Pérez

(Υπόθεση C-256/09) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα — Αναγνώριση και εκτέλεση]

(2010/C 246/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bianca Purucker

κατά

Guillermo Vallés Pérez

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Εφαρμογή των σχετικών με την αναγνώριση και την εκτέλεση κανόνων του ως άνω κανονισμού επί προσωρινού μέτρου, με το οποίο η επιμέλεια ανατέθηκε στον πατέρα και διατάχθηκε η επιστροφή σε αυτόν του τέκνου που κρατείται από τη μητέρα σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Οι διατάξεις των άρθρων 21 επ. του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 δεν έχουν εφαρμογή επί προσωρινών μέτρων σχετικών με το δικαίωμα επιμέλειας, τα οποία εμπίπτουν στο άρθρο 20 του κανονισμού αυτού.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gaston Schul BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-354/09) (¹)

(Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 33 — Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων — Περιλαμβάνονται οι τελωνειακοί δασμοί — Όρος παραδόσεως «Delivered Duty Paid»)

(2010/C 246/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gaston Schul BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Ερμηνεία των άρθρων 33, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ', και 220 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1) — Δασμολογητέα αξία — Σύμβαση η οποία περιλαμβάνει τον όρο παραδόσεως «Delivered Duty Paid» και συνήφθη για την περίπτωση που δεν υπάρχουν τελωνειακοί δασμοί — Μη αναφερόμενο ποσό δασμών — Ζήτημα αν αποκλείεται η δασμολογητέα αξία

Διατακτικό

Η προϋπόθεση του άρθρου 33 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, κατά την οποία οι εισαγωγικοί δασμοί πρέπει να «διακρίνονται» από την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή, πληρούται όταν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι τα εμπορεύματα

αυτά θα παραδίδονται DDP (Delivered Duty Paid) και έχουν αναγράψει τον όρο αυτό στη διασάφηση αλλά, λόγω πλάνης ως προς την προτιμησιακή καταγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων, δεν αναφέρουν κανένα ποσό εισαγωγικών δασμών.

(¹) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του Baranya Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pannon Gép Centrum Kft κατά APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály,

(Υπόθεση C-368/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών — Εθνική ρύθμιση περί απώλειας του δικαιώματος εκπτώσεως λόγω εσφαλμένου στοιχείου του τιμολογίου)

(2010/C 246/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Baranya Megyei (Ουγγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pannon Gép Centrum Kft

κατά

APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály,

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Baranya Megyei Bíróság — Ερμηνεία των άρθρων 17, παράγραφος 1, 18, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1), καθώς και της οδηγίας 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ με στόχο την απλοποίηση, τον εκσυγχρονισμό και την εναρμόνιση των όρων που επιβάλλονται στην τιμολόγηση όσον αφορά το φόρο προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 15, σ. 24) — Απώλεια του δικαιώματος εκπτώσεως του αποδέκτη υπηρεσιών λόγω σφάλματος ως προς την ημερομηνία περατώσεως των εργασιών που αναγράφεται στο τιμολόγιο του παρέχοντος τις υπηρεσίες — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει για κάθε τυπικό ελάττωμα του τιμολογίου την απώλεια του δικαιώματος εκπτώσεως

Διατακτικό

Τα άρθρα 167, 178, στοιχείο α', 220, σημείο 1, και 226 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση ή εθνική πρακτική δύναμει της οποίας οι εθνικές αρχές αρνούνται σε υπόχρεο στον ΦΠΑ το ποσό του οφειλόμενου ή καταβληθέντος φόρου για υπηρεσίες που του παρασχεθήκαν, με το σκεπτικό ότι, αφενός, το αρχικό τιμολόγιο που είχε στην κατοχή του κατά τον χρόνο της εκπτώσεως εμφάνιζε λάθος ημερομηνία ολοκληρώσεως της παροχής υπηρεσιών και, αφετέρου, ότι το μεταγενέστερο, διορθωμένο τιμολόγιο και το πιστωτικό σημείωμα με το οποίο ακυρώθηκε το αρχικό τιμολόγιο δεν είχαν συνεχόμενη αρίθμηση, υπό τον όρο πάντως ότι πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την έκπτωση και ότι, προ της εκδόσεως της αποφάσεως της αρμόδιας αρχής, ο υπόχρεος προσκόμισε σε αυτή το διορθωμένο τιμολόγιο με μνεία της ακριβούς ημερομηνίας ολοκληρώσεως της παροχής υπηρεσιών, ασχέτως του εάν το εν λόγω τιμολόγιο και το πιστωτικό σημείωμα με το οποίο ακυρώθηκε το εσφαλμένο τιμολόγιο δεν έχουν συνεχόμενη αρίθμηση.

(¹) EE C 11 της 16.01.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Isaac International Limited

(Υπόθεση C-371/09) (¹)

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Τελωνειακός κώδικας — Άρθρο 212α — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 — Άρθρο 292 — Κανονισμός (ΕΚ) 88/97 — Άρθρο 14 — Δασμός αντιντάμπινγκ — Πλαίσια ποδηλάτων]

(2010/C 246/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

κατά

Isaac International Limited

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Justice (Chancery Division) — Ερμηνεία του άρθρου 14, παρά-

γραφος γ', του κανονισμού (ΕΚ) 88/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την άδεια για απαλλαγή της εισαγωγής ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση με τον κανονισμό (ΕΚ) 71/97 του Συμβουλίου του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2474/93 του Συμβουλίου (ΕΕ L 17, σ. 17) — Ερμηνεία του άρθρου 292, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 212, παράγραφος α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992 (ΕΕ L 302, σ. 1) — Δασμός αντιντάμπινγκ επί ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Προϋποθέσεις για την απαλλαγή ορισμένων εισαγωγών βασικών εξαρτημάτων ποδηλάτων — Χορήγηση άδειας ειδικού προορισμού — Εισαγωγέας που παρέλειψε να αποκτήσει την απαραίτητη άδεια, λόγω μη επιβεβαιώσεως των όρων των διατάξεων του άρθρου 14, παράγραφος γ', του κανονισμού (ΕΚ) 88/97 και του άρθρου 292, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2451/93 — Έννοια πρόδηλης αμέλειας

Διατακτικό

- 1) Η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 292, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1602/2000 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2000, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως άδεια από εισαγωγέα εγκατεστημένο και ασκούντα τις δραστηριότητές του σε δύο κράτη μέλη, ο οποίος εισάγει εμπορεύματα στο πρώτο κράτος μέλος προκειμένου να τα μεταφέρει αμέσως στο δεύτερο κράτος μέλος, ώστε να τύχει απαλλαγής από τους δασμούς αντιντάμπινγκ, δύναμει του άρθρου 14, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 88/97 της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την άδεια για απαλλαγή της εισαγωγής ορισμένων εξαρτημάτων ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από την επέκταση με τον κανονισμό (ΕΚ) 71/97 του Συμβουλίου του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2474/93 του Συμβουλίου.
- 2) Το άρθρο 212α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 δεν επιτρέπει τη χορήγηση απαλλαγής από τους δασμούς αντιντάμπινγκ σε εισαγωγέα ο οποίος δεν έχει την απαραίτητη προηγούμενη άδεια ώστε να τύχει απαλλαγής από αυτού του είδους τους δασμούς, δύναμει του άρθρου 14, στοιχείο γ', του κανονισμού 88/97.

(¹) EE C 267 της 7.11.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 [αίτηση του *commerce de Bruxelles* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Françoise-Éléonor Hanssens-Ensch* (υπό την ιδιότητά της ως συνδίκου πτωχεύσεως της *Agenor SA*) κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας

(Υπόθεση C-377/09) ⁽¹⁾

(Άρθρα 235 ΕΚ και 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδικάζει αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Αγωγή για κάλυψη παθητικού υπό την έννοια του άρθρου 530, παράγραφος 1, του *code des sociétés belge* — Αγωγή ασκηθείσα από σύνδικο πτωχεύσεως ανώνυμης εταιρίας κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας — Αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων να εκδικάσουν τέτοια αγωγή)

(2010/C 246/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Françoise-Éléonor Hanssens-Ensch (υπό την ιδιότητά της ως συνδίκου πτωχεύσεως της *Agenor SA*)

κατά

Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de commerce de Bruxelles — Ερμηνεία του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ — Αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσα από σύνδικο πτωχεύσεως κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας λόγω σοβαρού και κατάφωρου πταίσματος που φέρεται ότι διέπραξε η Κοινότητα κατά την εν τοις πράγμασι διαχείριση μιας εμπορικής εταιρίας, το οποίο συνέβαλε στην επέλευση της πτωχεύσεως της εν λόγω εταιρίας — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται επί αγωγής λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης που στηρίζεται στην εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου που διέπουν την πτωχευτική διαδικασία.

Διατακτικό

Αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης κατά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ακόμα και εάν στηρίζεται σε εθνική ρύθμιση θεσπίζουσα ειδικό νομικό καθεστώς κατά παρέκκλιση του κοινού καθεστώτος περί αστικής ευθύνης του συγκεκριμένου κράτους μέλους, δεν εμπίπτει, δυνάμει του άρθρου 235 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-512/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/66/ΕΚ — Ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές, καθώς και απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2010/C 246/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Η. Δημητρίου και Α. Μαργέλης)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των απαραίτητων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266, σ.1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-513/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/66/ΕΚ — Ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές καθώς και απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο)

(2010/C 246/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και A. Marghelis)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: T. Materne)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως ή κοινοποίησης, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-515/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/21/ΕΚ — Διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο)

(2010/C 246/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Marghelis και K. Saaremäel-Stoilov)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: L. Uibo)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ (ΕΕ L 102, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-6/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/46/ΕΚ — Εταιρικό δίκαιο — Ετήσιοι και ενοποιημένοι λογαριασμοί εταιριών — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ή κοινοποίησεως των εθνικών μέτρων μεταφοράς)

(2010/C 246/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και L. de Schietere de Lophem)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: M. Jacobs και J.-C. Halleux)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως ή κοινοποίησης, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων (ΕΕ L 224, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-8/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/46/EK — Ετήσιοι και ενοποιημένοι λογαριασμοί των εταιριών — Ελληνής μεταφορά της οδηγίας κατά την εκπνοή της ταχθείας προθεσμίας)

(2010/C 246/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και L. de Schieter de Lophem)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως ή γνωστοποίησεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων (ΕΕ L 224, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς, της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-19/10) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμοί (ΕΚ) 273/2004 και 111/2005 — Πρόδρομοι ουσιών των ναρκωτικών — Έλεγχος και εποπτεία στο εσωτερικό της Ένωσης — Παρακολούθηση του εμπορίου μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών — Κυρώσεις]

(2010/C 246/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και S. Mortoni)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri επικουρούμενος από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών (ΕΕ L 47, σ.1), και με το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών (ΕΕ 2005, L 22, σ.1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία εθνικά μέτρα για την εφαρμογή, αφενός, του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών, και, αφετέρου, του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τους προαναφερθέντες κανονισμούς.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-35/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/21/ΕΚ — Προστασία του περιβάλλοντος — Διαχείριση των αποβλήτων — Εξόρυξη — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο)

(2010/C 246/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαργέλης και J. Sénéchal)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. De Bergues και S. Menez)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ (ΕΕ L 102, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 27.3.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαΐου 2010 το Centre de Coordination Carrefour SNC κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 18 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-94/08, Centre de Coordination Carrefour SNC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-254/10 P)

(2010/C 246/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Centre de Coordination Carrefour SNC (εκπρόσωποι: X. Clarebout, C. Docclo και M. Pittie, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσειόντος

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη,
- κατά συνέπεια, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- κατά συνέπεια:
 - είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί εκ νέου·

— είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς δεχόμενο τα αιτήματα που το αναιρεσείον είχε προβάλει πρωτοδικώς και ακυρώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Το αναιρεσείον προβάλλει πέντε λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως κρίνοντας, αφενός, ότι το αναιρεσείον δεν είχε έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω ελλείψεως εγκύρου αδείας βάσει του βελγικού δικαίου και, αφετέρου, ότι το παραδεκτό της προσφυγής του δεν εξαρτάται από την ύπαρξη εγκύρου αδείας. Μια τέτοιου είδους αιτιολογία είναι, ως εκ τούτου, αντιφατική, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί ταυτοχρόνως, αφενός, ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον ελλείψει εγκύρου αδείας, αφετέρου δε ότι η άδεια αυτή είναι αλυσιτελής για την εκτίμηση του παραδεκτού της προσφυγής.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά που του εκτέθηκαν, μη λαμβάνοντας υπόψη την οικονομία της βελγικής νομοθεσίας περί κέντρων συντονισμού, ερμηνεύοντας εσφαλμένως το βασιλικό διάταγμα αριθ. 187, της 30ής Δεκεμβρίου 1982, σχετικά με τη δημιουργία κέντρων συντονισμού ⁽²⁾, παραμορφώνοντας το περιεχόμενο και μη λαμβάνοντας υπόψη την ιεραρχία των πηγών του βελγικού δικαίου. Το επίμαχο βασιλικό διάταγμα ήταν, κατ' ουσίαν, διάταγμα ειδικών εξουσιών, το οποίο είχε, κατά το βελγικό δίκαιο, την ίδια νομική ισχύ με νόμο και ήταν οπωσδήποτε εφαρμόσιμο στην περίπτωση του αναιρεσείοντος, το οποίο δικαιούνταν, συνεπώς, άδεια δεκαετούς διάρκειας.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δεδικασμένο εκ της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 22 Ιουνίου 2006, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, καθόσον αποφάνθηκε ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης στην ανωτέρω υπόθεση αποφάσεως είχε ως αποτέλεσμα την απαγόρευση της ανανέωσης αδειών κέντρων συντονισμού από την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η απόφαση του Δικαστηρίου είχε ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση διότι δεν προέβλεπε κατάλληλες μεταβατικές περιόδους για τα κέντρα συντονισμού, των οποίων η αίτηση ανανέωσης της άδειας ήταν εκκρεμής κατά την ημερομηνία της εν λόγω κοινοποιήσεως ή των οποίων η άδεια έληγε κατά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ή λίγο μετά την ημερομηνία αυτή.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν ερμήνευσε ορθώς την έννοια του «εννό-

μου συμφέροντος», καθόσον έκρινε ότι η προσφυγή που άσκησε το αναιρεσείον δεν μπορούσε, εκ του αποτελέσματός της, να του προσπορίσει οποιαδήποτε ωφέλεια, για τον λόγο ότι δεν είναι βέβαιη η εκ μέρους των βελγικών αρχών διατήρηση της ισχύος του καθεστώτος του κέντρου συντονισμού του αναιρεσείοντος, πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2005, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αφενός, οι βελγικές αρχές δεν έχουν, εν προκειμένω, καμία διακριτική ευχέρεια, καθόσον η άδεια πρέπει να χορηγηθεί για μια δεκαετία σε περίπτωση πληρώσεως των προϋποθέσεων που απαιτούνται από το βασιλικό διάταγμα αριθ. 187. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να αποφανθεί το ίδιο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι οι βελγικές αρχές δεν είχαν αποκλείσει τη χορήγηση στο αναιρεσείον του επίμαχου καθεστώτος πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2005, και είχαν αποφασίσει να μην του επιβάλουν κυρώσεις επί όσο χρονικό διάστημα δεν θα είχε εκδοθεί οριστική απόφαση επί της προσφυγής του.

Με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο αναίρεσως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι ένα μεταβατικό μέτρο δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ. Συγκεκριμένα, δεν είναι σπάνιο μια μεταβατική περίοδος να αρχίζει από προγενέστερη ημερομηνία, ιδίως σε φορολογικές υποθέσεις.

⁽¹⁾ Απόφαση 2008/283/EK της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο και η οποία τροποποιεί την απόφαση 2003/757/EK (ΕΕ 2008, L 90, σ. 7).

⁽²⁾ Moniteur belge της 13ης Ιανουαρίου 1983, σ. 502.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 27 Μαΐου 2010 — Döhler Neuenkirchen GmbH κατά Hauptzollamt Oldenburg

(Υπόθεση C-262/10)

(2010/C 246/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Döhler Neuenkirchen GmbH

Καθού: Hauptzollamt Oldenburg

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 204, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾ την έννοια ότι αφορά και την μη εκπλήρωση υποχρεώσεων οι οποίες είναι εκπληρωτέες μόνο μετά τη λήξη του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος έτσι ώστε, όταν επανεξάγονται εμπροθέσμως και τμηματικώς εισαγόμενα προϊόντα στο πλαίσιο καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή με τη μορφή συστήματος αναστολής, η παράλειψη προσκομίσσεως του εκκαθαριστικού λογαριασμού στο τελωνείο ελέγχου εντός 30 ημερών από την εκπνοή της προθεσμίας λήξεως του καθεστώτος να γεννά τελωνειακή οφειλή για το σύνολο των εισαγόμενων προϊόντων που καλύπτει ο εκκαθαριστικός λογαριασμός στο μέτρο που δεν πληρούνται οι όροι του άρθρου 859, σημείο 9, του Κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 ⁽²⁾ του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1, σημείο 30, στοιχείο β', του Κανονισμού αριθ. 993/2001 ⁽³⁾ της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2001;

⁽¹⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ΕΕ L 253, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 993/2001 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ΕΕ L 141, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουνίου 2010 — Residex Capital IV CV κατά Gemeente Rotterdam

(Υπόθεση C-275/10)

(2010/C 246/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Residex Capital IV CV

Ανααιρεσίβλητος: Gemeente Rotterdam

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει η διάταξη της τελευταίας περιόδου του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, νυν άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι,

σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη, όπου το παράνομο μέτρο ενισχύσεως εκτελέστηκε επειδή στον πιστωτή παρασχέθηκε εγγύηση με αποτέλεσμα να μπορεί ο δανειολήπτης να λάβει από τον πιστωτή πίστωση που δεν θα του διετίθετο υπό φυσιολογικές εμπορικές συνθήκες, τα εθνικά δικαστήρια, στο πλαίσιο της υποχρεώσεώς τους να καταργήσουν τα αποτελέσματα του παράνομου αυτού μέτρου ενισχύσεως, οφείλουν, ή τουλάχιστον έχουν την εξουσία, να καταργήσουν την εγγύηση, ακόμη και αν τούτο δεν οδηγεί και στην κατάργηση της πιστώσεως που χορηγήθηκε με την εγγύηση;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien στις 3 Ιουνίου 2010 — Martin Luksan κατά Petrus van der Let

(Υπόθεση C-277/10)

(2010/C 246/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Martin Luksan

Εναγόμενος: Petrus van der Let

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ιδίως οι διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφοι 2, 5 και 6, της οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως και το δικαίωμα δανεισμού ⁽¹⁾, του άρθρου 1, παράγραφος 5, της οδηγίας για τις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση ⁽²⁾ και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας για τη διάρκεια προστασίας ⁽³⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως και το δικαίωμα δανεισμού, το άρθρο 2 της οδηγίας για τις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση και τα άρθρα 2 και 3 καθώς και το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας ⁽⁴⁾, την έννοια ότι τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως της αναπαραγωγής, της μεταδόσεως μέσω δορυφόρου και της με άλλα μέσα παρουσιάσεως στο κοινό που καθιστούν το έργο προσιτό στο κοινό, ανήκουν σε κάθε περίπτωση, εκ του νόμου και κατά τρόπο άμεσο (πρωτότυπο) στον κύριο σκηνοθέτη ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου ή σε άλλους δημιουργούς του κινηματογραφικού έργου που καθορίζει ο νομοθέτης των κρατών μελών και δεν ανήκουν –κατά τρόπο άμεσο (πρωτότυπο) και αποκλειστικό– στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου·

αντίκειται στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η νομοθεσία των κρατών μελών που παρέχει εκ του νόμου τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως κατά τρόπο άμεσο (πρωτότυπο) και αποκλειστικό στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2α) Διατηρεί, σύμφωνα με το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο νομοθέτης των κρατών μελών το δικαίωμα, και όσον αφορά τα λοιπά δικαιώματα πέραν του δικαιώματος εκμισθώσεως και δανεισμού, να προβλέπει, σε σχέση με τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως που ανήκουν στον κύριο σκηνοθέτη ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου ή σε άλλους δημιουργούς του κινηματογραφικού έργου που καθορίζει ο νομοθέτης των κρατών μελών, κατά την έννοια του σημείου 1, νόμιμο τεκμήριο υπέρ της μεταβιβάσεως των δικαιωμάτων αυτών στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου και πρέπει –σε καταφατική περίπτωση– να τηρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 5 και 6, της οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως και το δικαίωμα δανεισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής;

2β) Εφαρμόζεται η πρωτογενής κτήση δικαιώματος όσον αφορά τον κύριο σκηνοθέτη ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου ή άλλους δημιουργούς του κινηματογραφικού έργου που καθορίζει ο νομοθέτης των κρατών μελών και στις αξιώσεις για εύλογη αμοιβή, όπως η καλούμενη αμοιβή για κενές κασέττες του άρθρου 42β του αυστριακού νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας (Urheberrechtsgesetz, UrhG) ή στις αξιώσεις για δίκαιη αποζημίωση κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας για την κοινωνία της πληροφορίας;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2β:

3) Διατηρεί, σύμφωνα με το δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο νομοθέτης των κρατών μελών το δικαίωμα να προβλέπει, σε σχέση με τις αξιώσεις που ανήκουν στον κύριο σκηνοθέτη ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου ή σε άλλους δημιουργούς του κινηματογραφικού έργου που καθορίζει ο νομοθέτης των κρατών μελών, κατά την έννοια του σημείου 2, νόμιμο τεκμήριο υπέρ της μεταβιβάσεως τέτοιων δικαιωμάτων αμοιβής στον παραγωγό του κινηματογραφικού έργου και πρέπει –σε καταφατική περίπτωση– να τηρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας σχετικά με το δικαίωμα εκμισθώσεως και το δικαίωμα δανεισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3:

4) Είναι σύμφωνη προς τις προαναφερθείσες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων η νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, σύμφωνα με την οποία αναγνωρίζεται μεν στον κύριο σκηνοθέτη ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου ή σε άλλους δημιουργούς του κινηματογραφικού έργου που καθορίζει ο νομοθέτης των κρατών μελών αξίωση

στο ήμισυ των νόμιμων δικαιωμάτων αμοιβής, η αξίωση όμως αυτή δεν είναι άνευ εξαιρέσεων και, συνεπώς, χωρεί παραίτηση εξ αυτής;

- (1) Οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, σ. 61).
- (2) Οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοηλεκτρικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (ΕΕ L 248, σ. 15).
- (3) Οδηγία 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων (κωδικοποίηση) (ΕΕ L 372, σ. 12).
- (4) Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Ιουνίου 2010 — Telefónica de España S.A κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-284/10)

(2010/C 246/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo (Ισπανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Telefónica de España, S.A

Ανααιρεσίβλητη: Administración del Estado

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει η οδηγία 97/13/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και, μεταξύ άλλων, το άρθρο 6, τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στον κάτοχο γενικής άδειας την καταβολή ετησίων τελών υπολογιζομένων βάσει ενός ποσοστού των ακαθαρσιών εσόδων εκμεταλλεύσεως του αντίστοιχου έτους, μη υπερβαίνοντος το 2 τοις χιλίοις, για τη χρηματοδότηση των δαπανών, περιλαμβανομένων των δαπανών διαχείρισεως, που συνεπάγεται για τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών, η εφαρμογή του καθεστώτος γενικών και ειδικών αδειών, καθώς ορίζει το άρθρο 71 του νόμου 11/1998, της 24ης Απριλίου 1998, περί των τηλεπικοινωνιών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 117, σ. 15

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 7 Ιουνίου 2010 — Campsa Estaciones de Servicio, S.A. κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-285/10)

(2010/C 246/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Campsa Estaciones de Servicio, S.A.

Ανααιρεσίβλητη: Administración del Estado

Προδικαστικό ερώτημα

Επέτρεπε η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, στα κράτη μέλη να προβλέπουν, για πράξεις μεταξύ συνδεδεμένων μεταξύ τους συμβαλλομένων, όταν η συμφωνηθείσα τιμή ήταν προδήλως χαμηλότερη της συνήθους στην αγορά, βάση επιβολής του φόρου διαφορετική από την καθοριζόμενη στο άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', ως γενικώς ισχύουσα —ήτοι την αντιπαροχή— μέσω της επέκτασης της εφαρμογής των κανόνων περί ιδιοχρησίας αγαθών και υπηρεσιών (όπως προέβλεπε το άρθρο 79, παράγραφος 5, του νόμου περί ΦΠΑ, πριν αυτός τροποποιηθεί από τον νόμο 36/2006 της 29ης Νοεμβρίου [2006], χωρίς να ακολουθήσουν την ειδική διαδικασία του άρθρου 27 της εν λόγω οδηγίας ώστε να τους χορηγηθεί άδεια παρέκκλισης από τον γενικό κανόνα, άδεια την οποία η Ισπανία δεν είχε λάβει έως την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 2006;

⁽¹⁾ Περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Βέλγιο) στις 2 Ιουνίου 2010 — Wamo BVBA κατά JBC NV και Modemakers Fashion NV

(Υπόθεση C-288/10)

(2010/C 246/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Τριτανακόπτουσα: Wamo BVBA

Καθών η τριτανακοπή: JBC NV

Modemakers Fashion NV

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει η οδηγία ⁽¹⁾ της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, την εφαρμογή εθνικής διατάξεως, όπως αυτή του άρθρου 53 του νόμου της 14ης Ιουλίου 1991 περί των εμπορικών πρακτικών και περί πληροφορήσεως και προστασίας του καταναλωτή, η οποία απαγορεύει τις αναγγελίες και υποδηλώσεις μειώσεως τιμών σε συγκεκριμένες περιόδους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουνίου 2010 η European Dynamics SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Μαρτίου 2010 στην υπόθεση T-50/05, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-289/10 P)

(2010/C 246/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: European Dynamics SA (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (Γενική Διεύθυνση: Φορολογία και Τελωνειακή Ένωση) περί απορρίψεως της προσφοράς της αναιρεσείουσας, η οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο του διαγωνισμού TAXUD/2004/AO-004 με αντικείμενο σύμβαση για τις «προδιαγραφές, ανάπτυξη, συντήρηση και υποστήριξη τηλεματικών συστημάτων ελέγχου της κυκλοφορίας προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με το καθεστώς αναστολής των φόρων αυτών (EMCS-DEV)», και αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα δικαστικά και λοιπά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα σε σχέση με την πρωτοβάθμια δίκη, ακόμη και αν η υπό κρίση αναίρεση απορριφθεί, καθώς και τα αφορώντα την κατ' αναίρεση δίκη σε περίπτωση που γίνει δεκτή η υπό κρίση αναίρεση.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριφθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, διότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της διαφάνειας και της ελευθερίας του ανταγωνισμού, απορρίπτοντας τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας ότι δεν τέθηκαν στη διάθεσή της δύο ειδών τεχνικές πληροφορίες που ήταν απαραίτητες για την κατάρτιση των προσφορών στο πλαίσιο της επίμαχης συμβάσεως, δηλαδή, οι ακριβείς προδιαγραφές του EMCS, ο πηγαίος κώδικας, τα σχέδια και η τεχνική τεκμηρίωση για το νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακομίσεως (NCTS).

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι αποφάνθηκε ότι η αιτιολογία της αποφάσεως της Επιτροπής παρείχε στην αναιρεσείουσα τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι εκτίμησε ότι η ΓΔ TAXUD κοινοποίησε στην αναιρεσείουσα επαρκή στοιχεία, τα οποία της παρείχαν τη δυνατότητα «να ασκήσει τα δικαιώματά της και στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του».

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε με τις σκέψεις 102-116 της αποφάσεώς του διότι έκρινε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της σχετικά με τον «ασαφή και υποκειμενικό» χαρακτήρα των κριτηρίων αναθέσεως. Η αναιρεσείουσα φρονεί, ιδίως υπό το πρίσμα της πλήρους αβεβαιότητας ως προς την έκταση τως εργασιών και το ενδεχόμενο επαναχρησιμοποίησεως του ζητούμενου από την αναθέτουσα αρχή EMCS ότι συντρέχει περίπτωση παραβάσεως του άρθρου 97, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/50⁽¹⁾.

Τέλος, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο προφανώς υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί προδήλου πλάνης εκτιμήσεως, ότι η αναιρεσείουσα περιορίστηκε σε γενικούς ισχυρισμούς και, ως εκ τούτου, δεν απέδειξε αν, και με ποιον τρόπο, τα υποτιθέμενα σφάλματα επηρέασαν το τελικό αποτέλεσμα της αξιολογήσεως της προσφοράς.

(¹) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, 24.07.1992, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-301/10)

(2010/C 246/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quittlán, A.-A. Gilly)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αποφανθεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη μεριμνώντας ώστε το Whitburn, και οι περιοχές Beckton και Crossness του Λονδίνου να διαθέτουν κατάλληλα δίκτυα αποχέτευσης, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, και του παραρτήματος I, σημείο A, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, και να γίνεται κατάλληλη επεξεργασία των λυμάτων από τους σταθμούς επεξεργασίας λυμάτων των περιοχών Beckton, Crossness και Mogden, στο Λονδίνο, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 10, και του παραρτήματος I, σημείο B, της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ανωτέρω διατάξεις.

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, και το παράρτημα I, σημείο A, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, το Ηνωμένο Βασίλειο οφείλει να μεριμνήσει ώστε όλοι οι οικισμοί με ισοδύναμο πληθυσμό (ι.π.) άνω των 15 000 να διαθέτουν δίκτυα αποχέτευσης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000 και τα εν λόγω δίκτυα αποχέτευσης να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο A, της οδηγίας. Κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, και το παράρτημα I, σημείο B, της οδηγίας αυτής, το Ηνωμένο Βασίλειο οφείλει, επίσης, να μεριμνήσει ώστε τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, για όλες τις απορρίψεις λυμάτων από οικισμούς με ι.π. άνω των 15 000 και οι απορρίψεις από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να πληρούν τα πρότυπα που προβλέπονται για απορρίψεις από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων σε ύδατα.

Καθόσον στο Ηνωμένο Βασίλειο λειτουργεί μικτό δίκτυο συλλογής αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων στην περιοχή του Λονδίνου, το δίκτυο αυτό θα έπρεπε να έχει σχεδιαστεί κατά τρόπο που να διασφαλίζει τη συλλογή και επεξεργασία των λυμάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας. Το Ηνωμένο Βασίλειο παρέλειψε να διασφαλίσει τον σχεδιασμό και την κατασκευή των αποχετευτικών δικτύων κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή τη συλλογή και επεξεργασία όλων των αστικών λυμάτων που προέρχονται από τις εξυπηρετούμενες περιοχές. Το αποχετευτικό δίκτυο θα έπρεπε να έχει σχεδιαστεί κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τις φυσικές κλιματολογικές συνθήκες και τις εποχιακές διακυμάνσεις του φορτίου. Το Ηνωμένο Βασίλειο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία, μη διαθέτοντας επαρκή αποχετευτικά δίκτυα και σταθμούς επεξεργασίας λυμάτων στις περιοχές του Λονδίνου και του Whitburn και επιτρέποντας τη διαρροή μεγάλων ποσοτήτων μη επεξεργασμένων λυμάτων στο περιβάλλον.

(¹) ΕΕ L 135, σ. 40.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Ιουνίου 2010 — Administración General del Estado κατά Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Υπόθεση C-303/10)

(2010/C 246/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Administración General del Estado

Καθού: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η φράση “στις σιδηροδρομικές μεταφορές επιβατών και εμπορευμάτων” που περιλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, με την οποία ορίζεται ο τομέας στον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν φορολογική απαλλαγή, να ερμηνεύεται στενά, δεδομένου του γράμματός της ή, αντιθέτως, επιβάλλεται η ευρεία ερμηνεία της, σύμφωνα με την οποία η σχετική απαλλαγή επεκτείνεται και στα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για τη λειτουργία των μηχανημάτων που κινούνται στο σιδηροδρομικό δίκτυο και προορίζονται για τη συντήρηση των σιδηροδρομικών υποδομών;

(¹) ΕΕ L 316, σ. 12

Προσφυγή της 22ας Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-304/10)

(2010/C 246/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Wilderspin και D. Milanowska)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την υποχρέωση των μεταφορέων να κοινοποιούν τα στοιχεία των επιβατών (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/82 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 5 Σεπτεμβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 261, σ. 24.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Εντεταλμένος Δικαστής από τον Lord Chancellor (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Ιουνίου 2010 — The Chartered Institute of Patent Attorneys κατά Registrar of Trade Marks

(Υπόθεση C-307/10)

(2010/C 246/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Εντεταλμένος Δικαστής από τον Lord Chancellor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Εφεσίβλητο: Registrar of Trade Marks

Προδικαστικά ερωτήματα

Στο πλαίσιο της Οδηγίας 2009/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2009, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών:

- 1) είναι απαραίτητο να προσδιορίζονται με σαφήνεια και ακρίβεια τα διάφορα αγαθά ή οι υπηρεσίες που καλύπτονται από αίτηση καταχώρισεως σήματος, και αν ναι σε ποιο βαθμό;
- 2) επιτρέπεται η χρήση των γενικών όρων των Τίτλων Τάξεων της διεθνούς ταξινόμησης αγαθών και υπηρεσιών, που καθιερώθηκε βάσει του Διακανονισμού της Νίκαιας της 15ης Ιουνίου 1957 (όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί), με σκοπό τον προσδιορισμό των διαφόρων αγαθών ή υπηρεσιών που καλύπτονται από αίτηση καταχώρισεως σήματος;
- 3) απαιτείται ή επιτρέπεται να ερμηνεύεται τέτοια χρήση των γενικών όρων των Τίτλων Τάξεων της προαναφερθείσας διεθνούς ταξινόμησης αγαθών και υπηρεσιών σύμφωνα με την Ανακοίνωση 4/03 του Προέδρου του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 16ης Ιουνίου 2003 (ΕΕ ΓΕΕΑ 2003, σ. 1647);

Αίτηση αναρρέσεως που άσκησε στις 29 Ιουνίου 2010 η Union Investment Privatfonds GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2010 στην υπόθεση T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια, υποδείγματα), έτερος διάδικος: Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Υπόθεση C-308/10 P)

(2010/C 246/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Union Investment Privatfonds GmbH (εκπρόσωπος: J. Zindel, δκηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση:

— Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

— Unicre-Cartão International De Crédito SA

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 27ης Απριλίου 2010, στην υπόθεση T-392/06,
- 2) να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 10ης Οκτωβρίου 2006, στην υπόθεση R 442/2004-2 και να κάνει δεκτή την ανακοπή της αναρρεσείουσας κατά της καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος 1871896 «unibanco».

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναρρέσεως στρέφεται κατά της εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 74, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94. Το Γενικό Πρωτοδικείο εσφαλμένως έκρινε ότι η αναρρεσείουσα προσκόμισε εκπροθέσμως αποδεικτικά μέσα όσον αφορά τη χρήση του αντιτάξιμου σήματος. Επίσης η αναγκασία στο πλαίσιο του άρθρου 74 του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94 εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ δεν είναι σύμφωνη με τις προϋποθέσεις που έθεσε το Δικαστήριο στην από 13.03.2007 απόφαση ΓΕΕΑ κατά Kaul C-29/05 P.

Η ορθή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας θα συνεπαγόταν τη συνεκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα όσον αφορά τη χρήση του αντιτάξιμου σήματος, ακόμη και αν αυτά είχαν προσκομιστεί πράγματι εκπροθέσμως. Η αξιολόγηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων δεν θα προκαλούσε παρέλκυση της διαδικασίας, καθότι το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ εξέδωσε απόφαση μόλις 15 μήνες μετά την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων. Επιπλέον, τα αποδεικτικά στοιχεία ήταν επί τούτου νομικώς κρίσιμα. Επιπροσθέτως, έγγραφα του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ με εσφαλμένο περιεχόμενο συνετέλεσαν αιτιωδώς στην εκπρόθεσμη υποβολή των αποδεικτικών μέσων από την προσφεύγουσα.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν αξιολόγησε την διαπίστωση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ ότι οι διάδικοι προέβαλαν τους ισχυρισμούς τους και προσκόμισαν τα αποδεικτικά μέσα εμπροθέσμως. Η κρίση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ δεν στηρίχτηκε στην ύπαρξη εκπροθέσμου. Το τμήμα προσφυγών όμως έκρινε εσφαλμένως ότι υπήρχε εκπρόθεσμο. Έπρεπε εντούτοις να εξετάσει κατ' ουσία τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα.

Ούτε το τμήμα προσφυγών ούτε το Γενικό Δικαστήριο μπορούν να υποκαταστήσουν την εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ. Λόγω της μη χρήσεως της συγκεκριμένης εξουσίας εκτιμήσεως, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών κατά το άρθρο 62, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε εκπροθέσμως τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση του αντιτάξιμου σήματος για πλείονες λόγους. Πρώτον, οι καθημερινές δημοσιεύσεις στο οικονομικό τμήμα των διαπεριφερειακών εφημερίδων, μέσω των οποίων θα αποδεικνυόταν η χρήση των αντιτάξιμων σημάτων και άλλων σειρών σημάτων ως διακριτικού σήματος των επενδυτικών κεφαλαίων της προσφεύγουσας, είναι παγκοίμως γνωστά πραγματικά περιστατικά. Τα περιστατικά αυτά έπρεπε να είχε λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως το ΓΕΕΑ. Δεύτερον, η αιτούσα δεν αμφισβήτησε ούτε τη χρήση των αντιτάξιμων σημάτων ούτε των σειρών σημάτων. Τρίτον, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δεν επέτρεψε εσφαλμένως στην προσφεύγουσα να προσκομίσει περισσότερα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τη χρήση των σημάτων. Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι αυτό μπορούσε να αποφανθεί μόνον επί των επιχειρημάτων που διατύπωσε η αιτούσα. Το ΓΕΕΑ δε θα λάμβανε υπόψη νέα αποδεικτικά στοιχεία. Τυχόν προσκόμιση από την προσφεύγουσα νέων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση θα ήταν συνεπώς άνευ σημασίας. Τέταρτον, εχώρησε παράτυπη σύντμηση των προθεσμιών. Εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ παρέβη και το άρθρο 80 του Κανονισμού (ΕΚ) 2868/95.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-311/10)

(2010/C 246/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Ł. Habiak)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 για τη θέπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/46 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 29 Απριλίου 2009.

(¹) ΕΕ L 263, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal De Première Instance de Liège (Βέλγιο) στις 30 Ιουνίου 2010 — Hubert Pagnoul κατά État belge — SPF Finances

(Υπόθεση C-314/10)

(2010/C 246/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal De Première Instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hubert Pagnoul

Καθού: État belge — SPF Finances

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν, αφενός μεν, το άρθρο 6 του τίτλου «Κοινές διατάξεις» της Συνθήκης της Λισαβώνας, της 13ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία τροποποιήθηκε η υπογραφή στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεθείσα σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009 (άρθρο το οποίο σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 6 του τίτλου I της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ της 7ης Φεβρουαρίου 1992, τεθείσα σε ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 1993), καθώς και το άρθρο 234 (πρώην 177), της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ) της 25ης Μαρτίου 1957, αφετέρου δε, και/ή το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, εθνικό νόμο, όπως αυτός της 12ης Ιουλίου 2009, περί τροποποίησης του άρθρου 26 του ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (¹), με το οποίο επιβάλλεται η υποχρέωση στο εθνικό δικαστήριο που διαπιστώνει ότι υποκείμενος στον φόρο πολίτης στερείται της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που του διασφαλίζει το ενσωματωμένο στο κοινοτικό δικαιο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, ως αποτέλεσμα ρυθμίσεως εθνικού νόμου, συγκεκριμένα, του άρθρου 49 του προγραμματικού νόμου της 9ης Ιουλίου 2004, να ζητήσει από το Συνταγματικό Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, χωρίς το δικαστήριο αυτό να μπορεί να διασφαλίσει άμεσα την απ' ευθείας εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου επί της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί και να ελέγξει την συμφωνία της εθνικής νομοθεσίας με την ως άνω διεθνή σύμβαση στην περίπτωση που το Συνταγματικό Δικαστήριο αποφανθεί ότι ο εθνικός νόμος είναι συμβατός με τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνει ο τίτλος II του Συντάγματος;

(¹) Moniteur belge της 31ης Ιουλίου 2009, σ. 51617.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουλίου 2010 η Union Investment Privatfonds GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-303/06 και T-337/06, UniCredito Italiano SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Union Investment Privatfonds GmbH

(Υπόθεση C-317/10 P)

(2010/C 246/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Union Investment Privatfonds GmbH (εκπρόσωπος: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: UniCredito Italiano SpA και Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει πλήρως την απόφαση της 27ης Απριλίου 2010 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-303/06 και T-337/06,
- να απορρίψει τα αιτήματα της προσφυγής που ασκήθηκε πρωτοδίκως,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση R 156/2005-2 και να κάνει δεκτές τις ανακοπές που είχε ασκήσει η παρεμβαίνουσα κατά της καταχώρισης του κοινοτικού σήματος 2 236 164 «UNIWEB» σχετικά με την κατηγορία υπηρεσιών «κτηματομεσιτικές υποθέσεις»,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση R 502/2005-2 και να κάνει δεκτές τις ανακοπές που είχε ασκήσει η παρεμβαίνουσα κατά της καταχώρισης του κοινοτικού σήματος 2 330 066 «UniCredit Wealth Management» σχετικά την κατηγορία υπηρεσιών «κτηματομεσιτικές υποθέσεις».

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ως λόγος αναίρεσεως προβάλλεται η εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹). Επιπλέον, υποστηρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σε σχέση με μια πολύ ειδική περίπτωση, η οποία δεν ανταποκρίνεται εν μέρει στην πραγματικότητα.

Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο, αντίθετα από το ΓΕΕΑ, το οποίο είχε κατ' ουσία δεχτεί τις προσφυγές της αναιρεσείουσας, κακώς δεν αναγνώρισε ότι τα σήματα που αφορούν οι προσφυγές ανήκουν σε μια μεγάλη οικογένεια σημάτων. Το χαρακτηριστικό όλων των σημάτων που συναποτελούν αυτή την οικογένεια σημάτων είναι η ίδια αρχική συλλαβή, η οποία ενώνεται με μια άλλη έννοια του επενδυτικού τομέα, χωρίς να παρεμβάλλεται τίποτε μεταξύ τους. Τα σήματα της αντιδίκου παρουσίαζαν και αυτά τα ίδια χαρακτηριστικά με τα σήματα της παραπάνω σειράς. Το Γενικό Δικαστήριο, παρερμηνεύοντας τα πραγματικά στοιχεία, δέχτηκε ότι τα προς σύγκριση σήματα διέφεραν από διαρθρωτική άποψη, διότι στα σήματα της αντιδίκου η αρχική συλλαβή ενώνεται με μια αγγλική λέξη, ενώ στα σήματα της αναιρεσείουσας η αρχική συλλαβή ενώνεται με μια γερμανική λέξη. Το Γενικό Δικαστήριο όμως δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, όταν το επίμαχο σήμα αποτελεί μέρος σειράς σημάτων, όλα τα σήματα της οικογένειας σημάτων. Συναφώς η αναιρεσείουσα διευκρινίζει ότι και η ίδια χρησιμοποιεί αγγλικές λέξεις και διεθνή στοιχεία, πράγμα που σημαίνει ότι η αντίθετη άποψη του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντικειμενικά εσφαλμένη.

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε, κακώς και πάλι, στην υπόθεση ότι τα σήματα που χρησιμοποιούνται από την αναιρεσείουσα ως μέρος της ονομασίας των αμοιβαίων κεφαλαίων της χρησιμοποιούνται πάντοτε μαζί με την ονομασία του φορέα που τα εκδίδει. Αυτό όμως ανασκευάζεται από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αναιρεσείουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ και από τα οποία προκύπτει, σύμφωνα με τις παρασχεθείσες εξηγήσεις, ότι η ονομασία του εκδίδοντος φορέα δεν παρατίθεται στα άρθρα που δημοσιεύονται στον Τύπο σχετικά με αμοιβαία κεφάλαια ούτε αναφέρεται κατά την παροχή επενδυτικών συμβουλών.

Κατά την αναιρεσείουσα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι ελλιπώς αιτιολογημένη, καθόσον δεν είναι σαφές πώς το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε τη γνώμη του γερμανικού κοινού, η οποία έχει αποφασιστική σημασία για την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως.

Αυτό όμως ήταν απαραίτητο, καθόσον η αναιρεσείουσα προσκόμισε διάφορες αποφάσεις του DPMA (Γερμανικού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και Σημάτων) και άλλων γερμανικών δικαστηρίων και απέδειξε έτσι ότι το DPMA και τα γερμανικά δικαστήρια δέχονται ότι δημιουργείται σύγχυση στο γερμανικό κοινό, όταν για την εξατομίκευση υπηρεσιών του χρηματοοικονομικού τομέα καταχωρίζονται ή χρησιμοποιούνται από τρίτους ορισμένα σήματα που περιέχουν την ίδια αρχική συλλαβή με τα σήματα της αναιρεσείουσας.

Τέλος, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, όπως και το ΓΕΕΑ, δεν αντιλήφθηκε ότι, λόγω της συνάφειας των υπηρεσιών, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως ακόμη και στον τομέα των «κτηματομεσιτικών υποθέσεων». Κατά την αναιρεσείουσα, στην περίπτωση των αμοιβαίων κεφαλαίων ακίνητης περιουσίας που προστατεύονται από τα σήματά της, η αύξηση της αξίας στην οποία αποβλέπει ο επενδυτής επιτυγχάνεται μέσω της διαχείρισης, της μίσθωσης ή ακόμη και της πώλησης ακινήτων. Επομένως, τόσο το ΓΕΕΑ όσο και το Γενικό Δικαστήριο θεώρησαν κακώς ότι η διαχείριση ενός αμοιβαίου κεφαλαίου ακίνητης περιουσίας περιορίζεται στην άντληση κεφαλαίων Το ΓΕΕΑ, δεχόμενο ότι η υπηρεσία «κτηματομεσιτικές υποθέσεις» περιλαμβάνει μόνο δραστηριότητες ανάλογες προς τις διαμεσολαβητικές δραστηριότητες, δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι η έννοια «κτηματομεσιτικές υποθέσεις» είναι πολύ ευρύτερη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα — ΕΕ L 11, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation στις 2 Ιουλίου 2010 — SIAT SA κατά État belge

(Υπόθεση C-318/10)

(2010/C 246/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SIAT SA

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικά ερωτήματα

Είχε το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΚ, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως, τα οποία είναι προγενέστερα της θέσεως σε ισχύ, την 1η Δεκεμβρίου 2009, της Συνθήκης της Λισσαβώνας, την έννοια ότι απέκλειε εθνική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία οι αμοιβές για παροχές ή υπηρεσίες δεν συνιστούν δυνάμενες να εκπέσουν επαγγελματικές δαπάνες όταν καταβάλλονται ή καταλογίζονται άμεσα ή έμμεσα σε φορολογούμενο έχοντα την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή σε αλλοδαπή επιχείρηση, όταν αυτοί, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους εγκαταστάσεώς τους, δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος ή υπόκεινται, όσον αφορά τέτοια εισοδήματα, σε καθυστώσ φορολογήσεως σαφώς ευνοϊκότερο από εκείνο στο οποίο υπόκεινται τέτοια εισοδήματα στο κράτος μέλος του οποίου η νομοθετική ρύθμιση αμφισβητείται πλην της περιπτώσεως κατά την οποία ο φορολογούμενος αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι οι εν λόγω αμοιβές αφορούν υποστατές και αληθείς πράξεις και ότι δεν βαίνουν πέραν των ευλόγων ορίων, ενώ μια τέτοια απόδειξη δεν απαιτείται για την έκπτωση των αμοιβών για παροχές ή υπηρεσίες που καταβάλλονται σε φορολογούμενο έχοντα την κατοικία του εντός του εν λόγω κράτους μέλους, έστω και αν ο εν λόγω φορολογούμενος δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ή υπόκειται σε καθυστώσ φορολογήσεως σαφώς ευνοϊκότερο από το κανονικώς ισχύον στο εν λόγω κράτος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουλίου 2010 — X κατά Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Υπόθεση C-319/10)

(2010/C 246/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X

Καθού: Inspecteur der Belastingdienst/Y

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύναται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κύρους και/ή της ερμηνείας των κανονισμών 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ και 2344/2003 ⁽⁴⁾, με τους οποίους η συμπληρωματική σημείωση 7 (ΣΟ) του κεφαλαίου 2 εισήχθη (τότε ως συμπληρωματική σημείωση 8) και τροποποιήθηκε, να γίνει επίκληση της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την ερμηνεία του όρου «αλατισμένα» της κλάσεως 0210, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου η διασάφηση για υπαγωγή στο τελωνειακό καθεστώς της «θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία» έλαβε χώρα πριν από την ημερομηνία εκείνη;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα I:

Πώς πρέπει να κριθεί αν πρόκειται για αλλαγή των χαρακτηριστικών του κρέατος κοτόπουλου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα I:

α) Είναι οι πιο πάνω κανονισμοί, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, ισχυροί κατά το μέρος που ορίζουν ότι υπό την έννοια της κλάσεως 0210 τα κρέατα θεωρούνται «αλατισμένα» αν έχουν συνολική περιεκτικότητα αλατιού ίση ή μεγαλύτερη του 1,2 % κατά βάρος;

β) Πρέπει, υπό το φως της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, οι πιο πάνω κανονισμοί να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η συμπληρωματική σημείωση 7 (ΣΟ) του κεφαλαίου 2 ορίζει ότι τα κρέατα με περιεκτικότητα αλατιού ίση ή μεγαλύτερη του 1,2 % κατά βάρος θεωρείται ότι άλλαξαν τα χαρακτηριστικά τους και δύναται να χαρακτηριστούν ως «αλατισμένα» κατά την έννοια της κλάσεως 0210 και ότι δεν αποκλείονται από την κατάταξη στην κλάση 0210 τα κρέατα με περιεκτικότητα αλατιού μικρότερη του 1,2 % κατά βάρος για τα οποία δύναται να αποδειχθεί ότι με την προσθήκη αλατιού άλλαξαν τα χαρακτηριστικά τους;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα IIIα:

Πώς πρέπει να κριθεί αν το αλάτισμα εγγυάται τη μακρόχρονη διατήρηση του κρέατος κοτόπουλου;

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1871/2003 της Επιτροπής, της 23ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 275, σ. 5).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2344/2003 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 346, σ. 38).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 2 Ιουλίου 2010 — X κατά Inspecteur der Belastingdienst P

(Υπόθεση C-320/10)

(2010/C 246/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X BV

Καθού: Inspecteur der Belastingdienst P

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Δύναται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κύρους και/ή της ερμηνείας των κανονισμών 535/94 ⁽¹⁾, 1832/2002 ⁽²⁾, 1871/2003 ⁽³⁾ και 2344/2003 ⁽⁴⁾, με τους οποίους η συμπληρωματική σημείωση 7 (ΣΟ) του κεφαλαίου 2 εισήχθη (τότε ως συμπληρωματική σημείωση 8) και τροποποιήθηκε, να γίνει επίκληση της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005 σχετικά με την ερμηνεία του όρου «αλατισμένα» της κλάσεως 0210, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου η διασάφηση για υπαγωγή στο τελωνειακό καθεστώς της «θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία» έλαβε χώρα πριν από την ημερομηνία εκείνη;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα I:

Πώς πρέπει να κριθεί αν πρόκειται για αλλαγή των χαρακτηριστικών του κρέατος κοτόπουλου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα I:

α) Είναι οι πιο πάνω κανονισμοί, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, ισχυροί κατά το μέρος που ορίζουν ότι υπό την έννοια της κλάσεως 0210 τα κρέατα θεωρούνται «αλατισμένα» αν έχουν συνολική περιεκτικότητα αλατιού ίση ή μεγαλύτερη του 1,2 % κατά βάρος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 535/94 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1994, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 68, σ. 15).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1832/2002 της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2002, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 290, σ. 1).

β) Πρέπει, υπό το φως της αποφάσεως του ΟΕΔ της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, οι πιο πάνω κανονισμοί να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η συμπληρωματική σημείωση 7 (ΣΟ) του κεφαλαίου 2 ορίζει ότι τα κρέατα με περιεκτικότητα αλατιού ίση ή μεγαλύτερη του 1,2 % κατά βάρος θεωρείται ότι άλλαξαν τα χαρακτηριστικά τους και δύναται να χαρακτηριστούν ως «αλατισμένα» κατά την έννοια της κλάσεως 0210 και ότι δεν αποκλείονται από την κατάταξη στην κλάση 0210 τα κρέατα με περιεκτικότητα αλατιού μικρότερη του 1,2 % κατά βάρος για τα οποία δύναται να αποδειχθεί ότι με την προσθήκη αλατιού άλλαξαν τα χαρακτηριστικά τους;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα IIIα:

Πώς πρέπει να κριθεί αν το αλάτισμα εγγυάται τη μακρόχρονη διατήρηση του κρέατος κοτόπουλου;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 535/94 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1994, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 68, σ. 15).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1832/2002 της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2002, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 290, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1871/2003 της Επιτροπής, της 23ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 275, σ. 5).

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 2344/2003 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 346, σ. 38).

Προσφυγή της 5ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-321/10)

(2010/C 246/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και J. Sénéchal)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία

2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/2/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Μαΐου 2009. Όμως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

(¹) ΕΕ L 108, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Ιουλίου 2010 — Medeva BV κατά Comptroller-General of Patents

(Υπόθεση C-322/10)

(2010/C 246/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Medeva BV

Καθού: Comptroller-General of Patents

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ο κανονισμός 469/2009 (¹) (στο εξής: κανονισμός) αναγνωρίζει, μεταξύ των άλλων στόχων που προσδιορίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις του, ότι η χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας στους δικαιούχους εθνικών ή ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας πρέπει να γίνεται υπό τους ίδιους όρους σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας (βλ. έβδομη και όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού). Δεδομένου ότι η νομοθεσία για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας δεν έχει εναρμονιστεί σε κοινοτικό επίπεδο, ποια έννοια έχει η φράση «το προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού και ποια είναι τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της έννοιας αυτής;

2) Σε μια περίπτωση όπως η υπό εξέταση, η οποία αφορά ένα φάρμακο που περιέχει περισσότερες από μία δραστικές ουσίες, υπάρχουν πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια για να εξακριβώνεται αν «το προϊόν προστατεύεται με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού και, αν ναι, ποια είναι αυτά τα πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια;

3) Σε μια περίπτωση όπως η υπό εξέταση, η οποία αφορά ένα πολλαπλό εμβόλιο, υπάρχουν πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια για να εξακριβώνεται αν «το προϊόν προστατεύεται με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού και, αν ναι, ποια είναι αυτά τα πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια;

4) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι «προστατεύεται με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', το πολλαπλό εμβόλιο που περιέχει πολλαπλά αντιγόνα, αν ένα από τα αντιγόνα του εμβολίου «προστατεύεται με το ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας»;

5) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι «προστατεύεται με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', το πολλαπλό εμβόλιο που περιέχει πολλαπλά αντιγόνα, αν όλα τα αντιγόνα που αφορούν μια συγκεκριμένη ασθένεια «προστατεύονται με το ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας»;

6) Επιτρέπει ο κανονισμός 469/2009, και ειδικότερα το άρθρο 3, στοιχείο β', τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για μια συγκεκριμένη δραστική ουσία ή σύνθεση δραστικών ουσιών, εφόσον:

α) η δραστική ουσία αυτή ή η σύνθεση δραστικών ουσιών αυτή προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009, και

β) για το φάρμακο που περιέχει τη δραστική ουσία ή τη σύνθεση δραστικών ουσιών αυτή μαζί με μία ή περισσότερες άλλες δραστικές ουσίες έχει χορηγηθεί έγκυρη άδεια κυκλοφορίας σύμφωνα με τις οδηγίες 2001/83/EK⁽²⁾ ή 2001/82/EK⁽³⁾, η οποία αποτελεί την πρώτη άδεια για τη διάθεση αυτής της δραστικής ουσίας ή αυτής της σύνθεσης δραστικών ουσιών στην αγορά;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okresní Soud Cheb στις 5 Ιουλίου 2010 — Hypoteční banka, a.s. κατά Udo Mike Lindner

(Υπόθεση C-327/10)

(2010/C 246/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Okresní Soud Cheb

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Hypoteční banka, a.s..

Εναγόμενος: Udo Mike Lindner.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Προσδίδει στην υπόθεση διασυννοριακή διάσταση, κατά το άρθρο 81 (πρώην άρθρο 65) της Συνθήκης, η οποία συνιστά μία από τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός «Βρυξέλλες Ι»), το γεγονός ότι ένας εκ των διαδίκων σε εκκρεμούσα δίκη είναι υπήκοος άλλου κράτους από εκείνο της έδρας του δικαστηρίου;

2) Αποκλείει ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ι» την εφαρμογή εθνικών κανόνων οι οποίοι επιτρέπουν την άσκηση αγωγής κατά πρόσωπων αγνώστου διαμονής;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, θεωρείται η υποβολή παρατηρήσεων, εν προκειμένω, από τον διορισμένο από το δικαστήριο επίτροπο του εναγομένου ως υποβολή παρατηρήσεων από τον εναγόμενο ενώπιον του κατά τόπον αρμοδίου δικαστηρίου για τους σκοπούς του άρθρου 24 του κανονισμού «Βρυξέλλες Ι», ακόμη και σε περίπτωση που το αντικείμενο της δίκης είναι αξίωση από σύμβαση καταναλωτή και τα δικαστήρια της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν έχουν δικαιοδοσία να επιληφθούν της εν λόγω διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (Κωδικοποιημένη έκδοση) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 152, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

⁽³⁾ Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311, σ. 1).

- 4) Θεωρείται ότι συμφωνία για την παρέκταση αρμοδιότητας συγκεκριμένου δικαστηρίου απονέμει διεθνή δικαιοδοσία στο επιλεγέν δικαστήριο για τους σκοπούς του άρθρου 17, παράγραφος 3, του Κανονισμού “Βρυξέλλες Ι”, και, εφόσον η απόφαση είναι καταφατική, τούτο ισχύει ακόμη και όταν η συμφωνία για την παρέκταση αρμοδιότητας είναι άκυρη διότι αντίκειται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12 της 16.1.2001)

(²) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 12 Ιουλίου 2010 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-334/10)

(2010/C 246/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος χρησιμοποιεί προσωρινά για ίδιες ανάγκες του ένα μέρος ενός επενδυτικού αγαθού που κατέχει η επιχείρησή του, δικαίωμα –λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 6, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' και β', του άρθρου 11, Α, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο γ', και του άρθρου 17, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ – εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εξόδων που πραγματοποιήθηκαν για διαρρυθμίσεις μόνιμου χαρακτήρα, οι οποίες έγιναν αποκλειστικά με σκοπό τη χρήση για ίδιες ανάγκες;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό αν κατά την απόκτηση του επενδυτικού αγαθού χρεώθηκε ΦΠΑ στον υποκείμενο στον φόρο, τον οποίο εκείνος δήλωσε ως εκπίπτοντα;

(¹) Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-340/10)

(2010/C 246/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γεώργιος. Ζαββός και Donatella Recchia)

Καθ' ης: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα

Να διαπιστωθεί από το Δικαστήριο ότι:

— η Κυπριακή Δημοκρατία μη έχοντας συμπεριλάβει την περιοχή της Λίμνης Παραλιμνίου στον εθνικό κατάλογο προτεινόμενων Τόπων Κοινοτικής Σημασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.

— η Κυπριακή Δημοκρατία ανεχόμενη δραστηριότητες που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τα οικολογικά χαρακτηριστικά της Λίμνης Παραλιμνίου, και μην έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα προστασίας για να διαφυλαχθεί ο πληθυσμός του είδους *Natrix natrix cyprica*, το οποίο αποτελεί το οικολογικό ενδιαφέρον της Λίμνης Παραλιμνίου και του Φράγματος Ξυλιάτου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως έχει ερμηνευτεί από το Δικαστήριο στις υποθέσεις C-117/03 και C-244/05.

— μην έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεσπισθεί και να εφαρμοστεί ένα καθεστώς αυστηρής προστασίας του *Natrix natrix cyprica*, η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.

— να καταδικάσει την Κυπριακή Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η Κυπριακή Δημοκρατία μη έχοντας συμπεριλάβει ολόκληρη την περιοχή της Λίμνης Παραλιμνίου στον εθνικό κατάλογο πΤΚΣ, μέχρι το Δεκέμβριο του 2009 παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας. Η Κυπριακή Δημοκρατία δεν αμφισβήτησε την ανάγκη για συμπερίληψη της Λίμνης Παραλιμνίου στους πΤΚΣ. Παρά ταύτα, η Λίμνη δεν συμπεριλήφθηκε στον εθνικό κατάλογο πΤΚΣ πριν την εκπνοή της προθεσμίας της αιτιολογημένης γνώμης. Στις 24 Νοεμβρίου 2009 η Κυπριακή Δημοκρατία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η Λίμνη Παραλιμνίου συμπεριλήφθηκε επίσημα στο Δίκτυο «Natura 2000», αλλά το σημαντικό βόρειο άκρο της Λίμνης παραλήφθηκε από τους πΤΚΣ. Στις 24 Απριλίου 2009 δημοσιεύτηκε η τροποποίηση του Τοπικού Σχεδίου Παραλιμνίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω της οποίας το βόρειο άκρο της Λίμνης μετετράπη σε οικιστική ζώνη. Η Επιτροπή φρονεί ότι δε δικαιολογείται οποιοσδήποτε περιορισμός στην έκταση του οικοτόπου, και η Κυπριακή Δημοκρατία μη έχοντας συμπεριλάβει ολόκληρη την Λίμνη Παραλιμνίου στον εθνικό κατάλογο πΤΚΣ, παραβιάζει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ

Περαιτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι συγκεκριμένες καταστροφικές δραστηριότητες στη Λίμνη Παραλιμνίου (συγκριμένα η παράνομη υπεράντληση υδάτων, η οικιστική ανάπτυξη, η διεξαγωγή αγώνων μοτοσικλέτας και η λειτουργία σκοπευτηρίου) υποβαθμίζουν και καταστρέφουν τον οικοτόπο του είδους και συνεπώς μην έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα προστασίας για να διαφυλαχθεί ο πληθυσμός του είδους *Natrix natrix cypriaca*, η Κυπριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, βάσει της ερμηνείας της εν λόγω οδηγίας σε νομολογία του Δικαστηρίου (στις υποθέσεις C-117/03 και C-244/05).

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι ως αποτέλεσμα δραστηριοτήτων, όπως η οικιστική ανάπτυξη στην περιοχή και η υλοποίηση διαχωρισμού οικοπέδων στο βόρειο άκρο της Λίμνης Παραλιμνίου, ο οικοτόπος του ενδημικού είδους καθώς και ο πληθυσμός του έχουν επηρεασθεί δυσμενώς. Συνεπώς, η Κυπριακή Δημοκρατία μην έχοντας λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεσπισθεί και να εφαρμοστεί ένα καθεστώς αυστηρής προστασίας του νερόφιδου *Natrix natrix cypriaca*, μέσω εφαρμογής «συνεκτικών και συντονισμένων μέτρων προληπτικού χαρακτήρα» παραβιάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχεία α', β' και δ' της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-346/10)

(2010/C 246/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— να αναγνωρίσει ότι η Ελλάδα με την επιβολή περιορισμών στην έκδοση αδειών κυκλοφορίας οχημάτων δημοσίας χρήσεως και ιδιωτικών βυτιοφόρων, ιδίως με το άρθρο 4 του νόμου 383/1976, τα άρθρα 6 και 7 του νόμου 3054/2002 με τις υπουργικές αποφάσεις περί εφαρμογής των εν λόγω νόμων καθώς και με την επιβολή σταθερών κομίστρων (εντός ορισμένων ορίων) για τις υπηρεσίες μεταφοράς που παρέχονται από φορτηγά δημοσίας χρήσεως παραβιάζει το άρθρο 49 (πρώην 43 ΣΕΚ) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η εξάρτηση της χορήγησης νέων αδειών Φορτηγών Δημοσίας Χρήσης (ΦΔΧ) από τις μη αντικειμενικά προσδιοριζόμενες «μεταφορικές ανάγκες της χώρας» περιορίζει την ελευθερία εγκατάστασης των οδικών εμπορευματικών μεταφορέων στην Ελλάδα και, δεδομένου ότι οι εν λόγω περιορισμοί δε δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφάλειας και δημόσιας υγείας, το άρθρο 4 παρ. 3 περ. α' του νόμου 383.1976 παραβιάζει το άρθρο 49 (πρώην 43 της ΣΕΚ) της ΣΛΕΕ.

Περαιτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι η υποχρέωση επιβολής καθορισμένων κομίστρων με ανώτατα και κατώτατα όρια αποθαρρύνει αφενός τις αλλοδαπές επιχειρήσεις από την πρόσβαση στην αγορά οδικών εμπορευματικών μεταφορών ή/και στην ελληνική αγορά εμπορίας πετρελαιοειδών και, αφετέρου, εμποδίζει τις ήδη εγκατεστημένες στην ελληνική επικράτεια επιχειρήσεις να αναπτύξουν τις δραστηριότητές τους καθώς στερούνται της δυνατότητας αποτελεσματικότερου ανταγωνισμού με τις ήδη εδραιωμένες στην αγορά

επιχειρήσεις, αποτέλεσμα που σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραβιάζει την ελευθερία εγκατάστασης. Ο εν λόγω καθορισμός κομίστρων και όρων στις μεταφορές δεν είναι σύμφωνος ούτε με το άρθρο 96 παρ. 2 της ΣΛΕΕ (καθώς δεν έχει χορηγηθεί απαιτούμενη άδεια από την Επιτροπή) ούτε εξυπηρετεί την προστασία ευάλωτων τομέων της οικονομίας και απομακρυσμένων περιοχών ενώ και ο καθορισμός από την Ελληνική Πολιτεία μόνο κατώτατων ορίων κομίστρου για τη μεταφορά υγρών καυσίμων με ΦΔΧ αυτοκίνητα δε συμβιβάζεται με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού και επομένως πρέπει άμεσα να καταργηθεί

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι ο ν. 3054/2002 δίνει τη δυνατότητα στην ελληνική κυβέρνηση να ελέγχει τον αριθμό των κυκλοφορούντων βυτιοφόρων ιδιωτικής χρήσης και κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη παραβιάζει την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 49 ΣΛΕΕ) εντασσόμενη στο πλέγμα εκείνων των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας που εν τέλει αποσκοπούν όχι μόνο στην διατήρηση του κλειστού χαρακτήρα του επαγγέλματος των μεταφορέων πετρελαιοειδών αλλά και στη διατήρηση της δυναμικής κάθε εταιρίας που δραστηριοποιείται στην εν λόγω αγορά. Ο διοικητικός καθορισμός του αριθμού των βυτιοφόρων των εταιρειών εμπορίας πετρελαιοειδών δεν είναι αναγκαίος για την προσαρμογή των εν λόγω επιχειρήσεων στις συνθήκες της αγοράς ούτε δικαιολογείται από λόγους δημόσιας (οδικής) ασφάλειας και δημόσιας υγείας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει προβάλει επαρκείς εξηγήσεις και στοιχεία που να δικαιολογούν την θέσπιση των ανωτέρω περιορισμών και κατά συνέπεια το άρθρο 4 του νόμου 383/1976, τα άρθρα 6 και 7 του νόμου 3054/2002 με τις υπουργικές αποφάσεις περί εφαρμογής των εν λόγω νόμων καθώς και με την επιβολή σταθερών κομίστρων (εντός ορισμένων ορίων) για τις υπηρεσίες μεταφοράς που παρέχονται από φορτηγά δημοσίας χρήσεως παραβιάζουν το άρθρο 49 (πρώην 43 ΣΕΚ) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιουλίου 2010 — A. Salemink κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

(Υπόθεση C-347/10)

(2010/C 246/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: A. Salemink

Καθού: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν οι κανόνες του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου που αποβλέπουν στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ειδικότερα δε οι κανόνες που περιέχονται στους τίτλους I και II του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾, καθώς και τα άρθρα 39 ΕΚ και 399 ΕΚ (νυν, αντιστοίχως, άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 52 ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 355 ΣΛΕΕ), να υπάρχει μια κατάσταση όπου ο μισθωτός που εργάζεται εκτός του εδάφους των Κάτω Χωρών σε σταθερή εγκατάσταση επί της ολλανδικής υφαλοκρηπίδας για εργοδότη εγκατεστημένο στις Κάτω Χώρες δεν είναι ασφαλισμένος στο εθνικό καθεστώς ασφαλίσεως εργαζομένων, απλώς και μόνον επειδή δεν κατοικεί στις Κάτω Χώρες, αλλά σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Ισπανία), ακόμη και αν έχει την ολλανδική ιθαγένεια και ακόμη και αν του παρέχεται δυνατότητα προαιρετικής ασφαλίσεως στην ουσία υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για την υποχρεωτική ασφάλιση;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 9 Ιουλίου 2010 — SIA Norma-A και SIA Dekom κατά Ludzas novada dome

(Υπόθεση C-348/10)

(2010/C 246/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: SIA Norma-A και SIA Dekom

Ανααιρεσίβλητη: Ludzas novada dome

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/17/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας μια σύμβαση μέσω της οποίας ο παραχωρησιούχος αποκτά δικαίωμα παροχής υπηρεσιών δημοσίων μεταφορών με λεωφορεία, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες τμήμα της αντιπαροχής συνίσταται στο δικαίωμα εκμεταλλεύσεως των υπηρεσιών δημοσίων μεταφορών, ταυτοχρόνως όμως η αναθέτουσα αρχή παρέχει στον φορέα παροχής των υπηρεσιών οικονομική αντιστάθμιση για τις ζημίες που συνεπάγεται η παροχή των υπηρεσιών, οι δε διατάξεις του δημοσίου δικαίου που διέπουν την παροχή των υπηρεσιών καθώς και οι περιεχόμενες στη σχετική σύμβαση διατάξεις περιορίζουν τον επιχειρηματικό κίνδυνο που συνδέεται με την εκμετάλλευση της υπηρεσίας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 2δ, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/13/EOK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/EK ⁽²⁾, άμεση εφαρμογή στη Λεττονία από τις 21 Δεκεμβρίου 2009;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 2δ, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/13/EOK την έννοια ότι εφαρμόζεται στις δημόσιες συμβάσεις που συνάφθηκαν πριν εκπνεύσει η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 2007/66/EK στο εσωτερικό δίκαιο;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ.1)
- ⁽²⁾ Οδηγία 2007/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/EOK και 92/13/EOK του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (ΕΕ L 335, σ. 31)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 12 Ιουλίου 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Υπόθεση C-350/10)

(2010/C 246/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Nordea Pankki Suomi Oyj

Έτερος διάδικος: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημεία 3 και 5, της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ 77/388/EOK ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαλλάσσονται του φόρου προστιθέμενης αξίας οι υπηρεσίες Swift, όπως είναι αυτές που περιγράφονται στο σημείο 1 της παρούσας διατάξεως, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια πληρωμών καθώς και στο πλαίσιο της εκτελέσεως συναλλαγών με κινητές αξίες μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων;

- ⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/EOK του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-353/10)

(2010/C 246/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/117/ ⁽¹⁾ Ευρατόμ του Συμβουλίου της 20^{ης} Νοεμβρίου 2006 σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου (ΕΕ L 337 της 20.11.2006), η εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής

να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/117 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Δεκεμβρίου 2008.

- ⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 5.12.2006, σ. 21

**Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-354/10)

(2010/C 246/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και B. Stromsky)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, επειδή δεν έλαβε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για την επιστροφή των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 1 (εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 2 και στα άρθρα 2 και 3) της αποφάσεως της Επιτροπής της 18 Ιουλίου 2007 [C(2007) 3251] για το αφορολόγητο αποθεματικό (αριθμός ενίσχυσης C-37/2005) η, εν πάση περιπτώσει, δεν ενημέρωσε επαρκώς την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε σύμφωνα με το άρθρο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, 5 και 6 της εν λόγω αποφάσεως και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

να καταδικάσει Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ελληνικές αρχές δεν επικαλέστηκαν απόλυτη αδυναμία εκτέλεσεως της αποφάσεως της Επιτροπής και, τρία χρόνια μετά δεν κατέδειξαν τι ακριβώς ήλεγξαν, σε ποιες περιπτώσεις ζητήθηκε η ανάκτηση και σε ποιες αυτή έλαβε χώρα. Ειδικότερα

Δεν εξήγησαν για κάθε δικαιούχο τι είδους δαπάνες διενήργησε ώστε να δικαιούται ενισχύσεως βάσει κανονισμού περί γενικής εξαιρέσεως.

Δεν υπολόγισαν για κάθε δικαιούχο την ένταση της ενισχύσεως.

Επεξέτειναν την απαλλαγή από την υποχρέωση επιστροφής και σε περιπτώσεις πέραν των προβλεπόμενων στην απόφαση.

Υπολόγισαν εσφαλμένα το ποσό των ενισχύσεων «ήσσονος σημασίας» που απαλλάσσονται της επιστροφής.

Δεν εξέτασαν τυχόν σώρευση με άλλες ενισχύσεις.

Δεν υπολόγισαν ορθά το προς ανάκτηση ποσό, εκκινώντας από εσφαλμένη βάση.

Δεν προσκόμισαν αποδεικτικά για όσες επιστροφές διενεργήθηκαν.

**Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Υπόθεση C-355/10)

(2010/C 246/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Dean, A. Auersperger Matic)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2010/252/ΕΕ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2010, για τη συμπλήρωση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν όσον αφορά την επιτήρηση των θαλάσσιων εξωτερικών συνόρων στο πλαίσιο της επιχειρησιακής συνεργασίας που συντονίζεται από τον ευρωπαϊκό οργανισμό για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να διατηρήσει σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως του Συμβουλίου έως την αντικατάστασή της·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως για τον λόγο ότι υπερβαίνει τα όρια της εκτελεστικής αρμοδιότητας που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 5, του κώδικα συνόρων του Σένγκεν⁽²⁾, θεσπίζοντας κανόνες για τη «σύλληψη», την «έρευνα και διάσωση» και την «αποβίβαση» που δεν δύναται να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στην έννοια της «επιτήρησης» του άρθρου 12 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ούτε μπορούν να θεωρηθούν επουσιώδη στοιχεία, και τροποποιώντας τα ουσιώδη στοιχεία του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ενώ τούτο εμπίπτει αποκλειστικώς στην αρμοδιότητα του νομοθέτη. Επιπροσθέτως, η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιεί τις υποχρεώσεις των κρατών μελών της ΕΕ σχετικά με τις δραστηριότητες του Frontex, οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό Frontex⁽³⁾.

Αν το Δικαστήριο ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο ζητεί, παρά ταύτα, από το Δικαστήριο να διατάξει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, σύμφωνα με το άρθρο 264, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως έως την αντικατάστασή της.

- (¹) Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2010, για τη συμπλήρωση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν όσον αφορά την επιτήρηση των θαλάσσιων εξωτερικών συνόρων στο πλαίσιο της επιχειρησιακής συνεργασίας που συντονίζεται από τον ευρωπαϊκό οργανισμό για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 111, σ. 20).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 105, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 2007/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 349, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-356/10)

(2010/C 246/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Walker, D. Kukovec)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αποφανθεί ότι η Ιρλανδία, εφαρμόζοντας, στο πλαίσιο διαγωνισμού του Υπουργείου Γεωργίας και Τροφίμων με αντικείμενο τη σύναψη δημόσιας σύμβασης προμηθειών ενωτίων αναγνωρίσεως ζώων, κριτήρια σχετικά με την ικανότητα των προσφερόντων να εκτελέσουν την επίμαχη σύμβαση ως κριτήρια ανάθεσης και όχι ως κριτήρια επιλογής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 53 της οδηγίας 2004/18/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών

— να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι στα κριτήρια ανάθεσης που εφάρμοσε το Υπουργείο Γεωργίας και Τροφίμων περιλαμβάνονταν κριτήρια εφαρμοστέα αποκλειστικώς κατά το στάδιο επιλογής, και συγκεκριμένα κριτήρια σχετικά με την ικανότητα των προσφερόντων να εκτελέσουν την επίμαχη σύμβαση και ότι, ως εκ τούτου, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 53 της οδηγίας 2004/18/EK.

(¹) ΕΕ L 134, σ.114.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-374/10)

(2010/C 246/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και M. Sundén),

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Αυγούστου 2009.

(¹) ΕΕ 2007 L 184, σ. 17.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2010 — Grupo Osborne κατά ΓΕΕΑ — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Υπόθεση T-165/10) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση της δίκης)

(2010/C 246/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupo Osborne (El Puerto de Santa María, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. M. Iglesias Monravná, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 22ας Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 638/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Confecciones Sanfertús, SL και Grupo Osborne, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουλίου 2010 — Η κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-271/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Εθνικός υπάλληλος αποσπασμένος στην Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη — Απόφαση περί ανατοποθέτησης και υποβιβασμού κατά βαθμό — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη επείγοντος)

(2010/C 246/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Η (Κατάνια, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και M. Velardo, δικηγόροι)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και G. Marhic) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης της 7ης Απριλίου 2010 του αρχηγού της Αστυνομικής Αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΑΑΕΕ) στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η οποία είχε ως αντικείμενο τον υποβιβασμό κατά βαθμό και την ανατοποθέτηση της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Η προσφυγή-αγωγή στρέφεται μόνον κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 148 της 5.6.2010.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2010 — DBV κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-297/10)**

(2010/C 246/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Würzburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Rudolph και A. Günther, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον Κανονισμό (ΕΕ) 404/2010, της Επιτροπής, της 10ης Μαΐου 2010 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τροχών από αλουμίνιο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του Κανονισμού (ΕΕ) 404/2010 ⁽¹⁾, με τον οποίο η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τροχών από αλουμίνιο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Προς στήριξη της προσφυγής της προβάλλει η προσφεύγουσα κατά πρώτον παράβαση ουσιώδους τύπου και δικαιωμάτων άμυνας, καθότι αυτή δεν ενημερώθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σχετικά με την έκδοση του επίμαχου ή δεν έτυχε ακρόασης και για τον λόγο αυτό δεν είχε καμία δυνατότητα να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της και να διατυπώσει την άποψη της επί της καταστάσεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει εσφαλμένη εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και κατάχρηση εξουσίας. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι τα πραγματικά περιστατικά εκτέθηκαν και αξιολογήθηκαν εσφαλμένως. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ενδεικτικά ότι δεν ελήφθησαν υπόψη η εν τω μεταξύ μεγαλύτερη ισοτιμία του δολαρίου όπως επίσης και η αύξηση των τιμών του αργού πετρελαίου. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, όσον αφορά την προβαλλόμενη από την ίδια κατάχρηση εξουσίας, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη

την αρχή της αναλογικότητας. Η κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση του Κανονισμού 1225/2009 ⁽²⁾ έγκειται κατά την προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι από τις έρευνες δεν προέκυψε καμία πληροφορία που να δικαιολογεί την επιβολή διαφορετικών δασμών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 404/2010 της 10ης Μαΐου 2010 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τροχών από αλουμίνιο καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

⁽²⁾ Κανονισμός 1225/2009, του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ, L 343, σ. 51)

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-300/10)**

(2010/C 246/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Kaltenecker, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 29 Απριλίου 2010 απόφαση της Επιτροπής, στο μέτρο που δεν τις επιτράπηκε, με την απόφαση αυτή, η πρόσβαση σε μη δημοσιευθέντα ή μερικώς μόνο δημοσιευθέντα έγγραφα, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η δεύτερη αίτησή της να της επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα του σχετικού με τη σύμβαση LIEN 97-2011 φακέλου.

Προς στήριξη της προσφυγής της ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ όσον αφορά την προστασία της διαδικασία λήψης αποφάσεων και την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, προκειμένου να απορρίψει την αίτησή της. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 19ης Ιουλίου 2010 — Wam κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-303/10)

(2010/C 246/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wam SpA (Modena, Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι G. Roberti και I. Perego)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον:

— διαπιστώνει ότι η WAM έλαβε παράνομη κρατική ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, λόγω της σύμβασης χρηματοδότησης του 1995 και της σύμβασης χρηματοδότησης του 2000, οι οποίες συνήφθησαν βάσει του άρθρου 2 του νόμου 394/1981,

— διαπιστώνει ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν με τη σύμβαση χρηματοδότησης του 1995 και με τη σύμβαση χρηματοδότησης του 2000 είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά,

— διατάσσει την αναζήτηση των ασυμβίβαστων ενισχύσεων, των οποίων καθορίζει το ύψος, και προβλέπει επίσης ότι επί των επιστρεπτέων ποσών οφείλονται τόκοι από την ημερομηνία της καταβολής των εν λόγω ενισχύσεων στη WAM,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση συμπίπτει με την απόφαση που προσβάλλεται στην υπόθεση T-257/10, Ιταλία κατά Επιτροπής ⁽¹⁾.

Η WAM προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης, ισχυριζόμενη ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

— εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ στην προκείμενη περίπτωση και, εν πάση περιπτώσει, προέβη σε εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και σε ελλιπή αιτιολόγηση, καθόσον δέχτηκε ότι οι επιδοτήσεις επιτοκίου που χορηγήθηκαν στη WAM για ορισμένες πρωτοβουλίες εμπορικής διείσδυσης σε τρίτες χώρες ήσαν ικανές να βλάψουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό· η Επιτροπή απομακρύνθηκε έτσι, κατά παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, από τα εκτεθέντα επ' αυτού στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-94/06 P ⁽²⁾ και στην απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-316/04 ⁽³⁾,

— δέχτηκε εσφαλμένα και ανατιολόγητα ότι στις επίμαχες χρηματοδοτήσεις έχει εφαρμογή το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς να λάβει υπόψη τις αρχές και τους κανόνες που έχει εφαρμόσει η ίδια σε ανάλογα μέτρα στήριξης πρωτοβουλιών εμπορικής διείσδυσης σε τρίτες χώρες· η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι οι ίδιες χρηματοδοτήσεις χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος που θέσπισε ο νόμος 394/1981 και παρέβη επίσης το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 659/99,

— κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα, και μάλιστα χωρίς να παράσχει καμία αιτιολογία προς τούτο, ότι οι ενισχύσεις προς τη WAM ήσαν εν μέρει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, οπότε παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθώς και τον κανονισμό de minimis και τους σχετικούς κανονισμούς για τις απαλλαγές κατά κατηγορία,

— προέβη σε εσφαλμένο υπολογισμό του μέρους των επιδοτήσεων επιτοκίου που έλαβε η WAM το οποίο συνιστά ενίσχυση,

— δεν κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ώστε να προχωρήσει στην επανέκδοση της απόφασης που είχαν ήδη ακυρώσει το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο, οπότε πρόσβαλε τα δικαιώματα άμυνας της WAM,

— παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της επιμέλειας, κυρίως λόγω της υπερβολικά μεγάλης διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ Η ανακοίνωση δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽²⁾ C-94/06 P, Επιτροπή κατά Ιταλίας και Wam (Συλλογή 2009, σ. I-3639).

⁽³⁾ T-316/04, Wam κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-3917).

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2010 —
Huta Buczek κ.λπ. κατά Επιτροπής**

**(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-440/07, T-465/07 και
T-1/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 246/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη μερική δια-
γραφή των συνεκδικασθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2010 —
Βουλγαρία κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-499/07) ⁽¹⁾

(2010/C 246/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της
υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Magazzu κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-126/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Έκτακτοι υπάλληλοι που διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού δημοσιευθέντος πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Κεκτημένα δικαιώματα — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Άρθρα 2, 5 και 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2010/C 246/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Salvatore Magazzu (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά, T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι, στη συνέχεια T. Bontinck και S. Woog, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid.)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ, της 13ης Δεκεμβρίου 2005, με την οποία ο προσφεύγων, καταταχθείς ως έκτακτος υπάλληλος στον βαθμό Α*11 και επιτυχών στον γενικό διαγωνισμό COM/A/18/04, διορίστηκε υπάλληλος και κατατάχθηκε στον βαθμό Α*6, κλιμάκιο 2, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 310 της 16.12.2006, σ. 32.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Sotgia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-130/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Έκτακτοι υπάλληλοι που διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι — Υποψήφιοι περιληφθέντες σε εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων πριν από τη θέση σε ισχύ του νέου ΚΥΚ — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογή των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ)

(2010/C 246/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Stefano Sotgia (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: αρχικά, T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι, στη συνέχεια T. Bontinck και S. Woog, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και H. Krämer.)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ που άρχισε να ισχύει στις 16 Απριλίου 2006 και με την οποία ο προσφεύγων, έκτακτος υπάλληλος που είχε καταταγεί στον βαθμό Α*11 και συμμετάσχει επιτυχώς στον γενικό διαγωνισμό EPSO/A/18/04, διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος με κατάταξη στον βαθμό Α*6, κλιμάκιο 2, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 326 της 30.12.2006, σ. 86.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 2010 — Wybranowski κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-17/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα — Αξιολόγηση της προφορικής δοκιμασίας — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/60/06 — Αιτιολογία — Αρμοδιότητες της εξεταστικής επιτροπής — Εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων)

(2010/C 246/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andrzej Wybranowski (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: Z. Wybranowski)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann)

Αντικείμενο

Τροποποίηση ή ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/60/06 AD5 περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού βάσει των αποτελεσμάτων της προφορικής δοκιμασίας.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον A. Wybranowski στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 158 της 21.6.2008, σ. 25.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2010 — Στρατάκης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-37/10)

(2010/C 246/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Σοφοκλής Στρατάκης (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Φ. Σιγάλας, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/129/08 περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον εφεδρικό πίνακα που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Ιουλίου 2009 της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/129/08 περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον εφεδρικό πίνακα που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2010 — AD κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-46/10)

(2010/C 246/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: AD (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της απόφασης περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα του επιδόματος στέγης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του PMO (Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων), της 13ης Νοεμβρίου 2009, περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα του επιδόματος στέγης που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ·

— σε κάθε περίπτωση, να ακυρώσει την απόφαση του PMO, της 9ης Σεπτεμβρίου 2009, περί μη χορηγήσεως στον προσφεύγοντα του επιδόματος στέγης που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθόσον η «απόφαση» αυτή μπορεί να θεωρηθεί βλαπτική για τα συμφέροντά του.

— επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο Δ.Δ. κρίνει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ παρέχει στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων αρχή (στο εξής: ΑΣΣΑ) το δικαίωμα να αρνηθεί την χορήγηση στον προσφεύγοντα επιδόματος στέγης, μολονότι είναι αδύνατο γι' αυτόν και τον σύντροφό του να τελέσουν γάμο λόγω του γενετήσιου προσανατολισμού τους, ο οποίος δεν είναι αποδεκτός από την εθνική νομοθεσία του συντρόφου του, να αναγνωρίσει την ακυρότητα του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', περίπτωση ιν, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, διότι παραπέμπει στη νομοθεσία κράτους μέλους προκειμένου να εκτιμηθεί η δυνατότητα τελέσεως γάμου, και ως εκ τούτου, να αναγνωρίσει την μη εφαρμογή της εν λόγω προϋποθέσεως εν προκειμένω·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 22ας Ιουνίου 2010 — Z κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση F-48/10)

(2010/C 246/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Z (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού/εναγόμενο: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η πειθαρχική κύρωση της εγγράφου προειδοποιήσεως και καταβολή αποζημιώσεως για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 10ης Ιουλίου 2009, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πειθαρχική κύρωση, υπό τον τύπο της εγγράφου προειδοποιήσεως·

— να ακυρώσει, στο μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση της 10ης Μαρτίου 2010, η οποία περιήλθε στις 15 Μαρτίου 2010, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·

— να υποχρεώσει το καθού/εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 50 000 ευρώ για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του·

— να καταδικάσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 1ης Ιουλίου 2010 — Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-51/10)

(2010/C 246/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Moises Bermejo Garde (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, ακύρωση της προκηρύξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ αριθ. 43/09 για την πλήρωση της θέσεως του διευθυντή στη Διεύθυνση Γενικών Υποθέσεων, καθώς και όλων των αποφάσεων που εκδόθηκαν βάσει της ανωτέρω προκηρύξεως. Αφετέρου, καταβολή αποζημιώσεως στον προσφεύγοντα.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την προκήρυξη κενής θέσεως της ΕΟΚΕ αριθ. 43/09 για την πλήρωση της θέσεως του διευθυντή στη Διεύθυνση Γενικών Υποθέσεων·

— να ακυρώσει όλες τις αποφάσεις που εκδόθηκαν βάσει της προκηρύξεως κενής θέσεως της ΕΟΚΕ αριθ. 43/09·

— να υποχρεώσει την καθής/εναγόμενη να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 1 000 ευρώ·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Verheyden κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-54/10)

(2010/C 246/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Luc Verheyden (Angera, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος/ενάγοντος να τύχει της ίδιας μεταχειρίσεως με τους προσφεύγοντες στις υποθέσεις F-5/05 και F-7/05.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεώς του της 16ης Ιουλίου 2009·
- να ακυρώσει, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την ρητή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 28 Δεκεμβρίου 2009, η οποία περιήλθε στις 29 Μαρτίου 2010·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 3 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Μοσχονάκη κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-55/10)

(2010/C 246/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Χρυσάνθη Μοσχονάκη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία δεν ελήφθη υπόψη η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για τη θέση βοηθού βιβλιοθηκάρου και καταβολή εκ μέρους της Επιτροπής αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα.

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, με την οποία δεν ελήφθη υπόψη η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας κατόπιν δημοσιεύσεως της προκηρύξεως κενής θέσεως COM/2009/1379 για την πλήρωση της θέσεως βοηθού βιβλιοθηκάρου στη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης (DGT.D.3)·
- να ακυρώσει, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση της ΑΔΑ, της 31ης Μαρτίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα, στις 28 Δεκεμβρίου 2009, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κ.Υ.Κ.
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει αποζημίωση ύψους 30 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2010 — Hecq κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-56/10)

(2010/C 246/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα πλήρους επιστροφής ορισμένων ιατρικών εξόδων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2009 το γραφείο εκκαθαρίσεως του ταμείου ασφαλίσεως ασθένειας των Βρυξελλών, με τη μορφή λογαριασμού αριθ. 171, περί αρνήσεως πλήρους επιστροφής στον προσφεύγοντα των ιατρικών εξόδων τεσσάρων επισκέψεών του σε ιατρό γενικής ιατρικής, στις 17 Φεβρουαρίου, 2 Απριλίου, 23 Απριλίου και 11 Μαΐου 2009, δύο επισκέψεών του σε ειδικευμένο ιατρό, στις 6 Απριλίου και 15 Ιουνίου 2009 και δύο αγορών φαρ-

μάκων που συνταγογράφησε ο ψυχίατρος Vandenborre, στις 22 Ιουνίου και 22 Σεπτεμβρίου 2009·

— να ακυρώσει, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση που εξέδωσε η ΑΔΑ, στις 13 Απριλίου 2010, κατά το μέτρο που απορρίπτει την διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 20ής Ιανουαρίου 2010 κατά της εν λόγω αποφάσεως της 20ής Οκτωβρίου 2009·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Τιμή συνδρομής 2010 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό CD-ROM	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, CD-ROM, δύο εκδόσεις την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο CD-ROM.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα CD-ROM θα αντικατασταθούν από DVD εντός του 2010.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

